

ประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

Effectiveness of Implementing the Prevention and Control of the Coronavirus Disease

2019 Policy in the case of Restaurant Businesses

ณัฐพร ยงวงศ์ไพบูลย์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร
(ภาษาอังกฤษ) Effectiveness of Implementing the Prevention and Control of the Coronavirus Disease
2019 Policy in the case of Restaurant Businesses

นามผู้วิจัย (ภาษาไทย) นางสาวณัฐพร ยงวงศ์ไพบูลย์
(ภาษาอังกฤษ) Miss Natthaporn Yongvongphaiboon

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6317900007

สาขา การปกครอง

คณะ บัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์

ปีการศึกษา 2563

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์แล้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.จิตาภา ธีรศิริกุล)

เมื่อวันที่ 14 / ๗.๑. / 64

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์

วันที่ 14 เดือน ๗.๑. พ.ศ. 64

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

โดย : นางสาวณัฐพร ยงวงศ์ไพบูลย์

ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขา : การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา :
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภา จิรศิริกุล)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการปฏิบัติตามนโยบายและการนำมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 2. เพื่อศึกษาปัจจัยของประสิทธิภาพการนำนโยบายและมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด และ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาที่จะเพิ่มระดับการปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรการวิจัย คือ ผู้ใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่เขตวัฒนาในบริเวณซอยสุขุมวิท 55 (ซอยทองหล่อ) และ เอกมัย ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนโดยกลุ่มตัวอย่างการวิจัย 400 คน โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise)

ผลการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร อยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ

ไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจ X2 สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย (1) ภาครัฐควรมีการปรับปรุง และปรับเปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนไปตลอดเวลา (2) ภาครัฐควรให้ประชาชนมีส่วนร่วม และรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในการกำหนดนโยบาย เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาและหาทางออกของสภาพเศรษฐกิจที่ผู้ประกอบการร้านอาหารได้เผชิญอยู่ในปัจจุบัน (3) ภาครัฐควรมีการจัดการทำคู่มือเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจของนโยบายการป้องกัน และการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องต่ออันตรายของโรคติดเชื้อนี้ และควรมอบหมายให้หน่วยงานในพื้นที่ต่างๆสร้างความรู้และความเข้าใจให้แก่ประชาชนในพื้นที่ สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายของภาครัฐไปปฏิบัติ

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, นโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, ธุรกิจร้านอาหาร

Abstract

Title : Effectiveness of Implementing the Prevention and Control of the
Coronavirus Disease 2019 Policy in the case of Restaurant Businesses
By : Natthaporn Yongvongphaiboon
Degree : Master Degree of Political Science (Government)
Major : Political Science (Government)
Advisor :

.....
(Asst. Prof. Dr. Jidapa Thirasirikul)

The objectives of this research were: 1) to study the implementation of policies and the implementation of government measures in the adjustment of restaurant business services during the Covid 19 pandemic; 2) to study the factors of effectiveness in implementing government policies and measures in the adjustment of restaurant business services during the Covid 19 pandemic; 3) to propose development guidelines that would increase the level of compliance with government policies, and measures to implement the adjustment of restaurant business services during the Covid 19 pandemic.

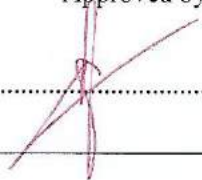
This research was a quatitative research and the research population was the customers of restaurants in Wattana district, focusing on the area of soi Sukumvit 55 (Thonglor) and Ekkamai, which was unknown population and research sample was 400 sets. The research employed the questionnaire as a tool of collecting information. Descriptive statistics utilized in the study was the frequency, percentage, mean and standard deviation, and inferential statistics was Pearson's correlation coefficient analysis and multiple regression (Stepwise).

The results showed that the level of effectiveness of implementing the prevention and control of the coronavirus disease 2019 policy in the case of restaurant business was at a high level and the Knowledge and Understanding factors (X2) could predict effectiveness of implementing prevention and control of the coronavirus disease 2019 policy in the case of restaurant businesses.

The suggestions were as follows: (1) The government should improve and adjust the policy in accordance with the current situation that changes all the time; (2) The government should allow people to participate and listen to their opinions to formulating the policies in order to solve the problem in long term and also to find the solutions of current economic that restaurant businesses are facing; (3) The government should create a manual on knowledge to help a people to understand the prevention policy on how the government controls the spread of the coronavirus disease 2019 in order to create accurate knowledge and understanding of the dangers of this infectious disease. Moreover, the government should assign to the agencies in different areas to create knowledge and understanding for people in the area. The suggestion for further studies were that further research should examine the other factors that affect the success of government policy implementation of restaurant business.

Keyword: Effectiveness, the Prevention and Control of the Coronavirus Disease 2019 Policy, Restaurant Business

Approved by

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงและสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตภา ถิรศิริกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร ที่กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะ แก้ไข และปรับปรุง สารนิพนธ์เล่มนี้อย่างเต็มกำลัง ด้วยความเมตตาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ทั้งในเรื่องของความรู้คุณธรรม จริยธรรม การดำรงชีวิตให้เป็นสุข รวมทั้งคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อชูเกียรติ และ คุณแม่ชไมพร ขววงส์ไพบูลย์ และครอบครัวที่ ให้ความรัก ความห่วงใย รวมถึงกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ประโยชน์อันพึงได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศคุณความดีมอบเป็นสิ่งบูชาแด่ บพพารี และอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเป็น แรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษารั้งนี้

ณัฐพร ขววงส์ไพบูลย์

กรกฎาคม 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(ก)
ABSTRACT.....	(ค)
กิตติกรรมประกาศ.....	(จ)
สารบัญ.....	(ฉ)
สารบัญตาราง.....	(ซ)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	7
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 นิยามศัพท์ทั่วไป.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และเหตุผล (The Rational – Comprehensive Theory).....	10
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Policy Implementation).....	11
2.3 แนวคิดในการป้องกันควบคุมโรค.....	12
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยต่างประเทศ.....	14
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
2.6 สมมติฐานในการวิจัย.....	17
2.7 คำอธิบายสมมติฐาน.....	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
3.2 การออกแบบการวิจัย.....	22
3.3 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำ.....	25
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล.....	28
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร.....	32
4.3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการน่านโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร.....	36
4.4 ผลการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน.....	37

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย.....	42
5.2 อภิปรายผล.....	46
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	47
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	51
- ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	52
ประวัติผู้วิจัย.....	58

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ.....	28
4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	28
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา.....	29
4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	29
4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส.....	30
4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	30
4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	31
4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร.....	31
4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในด้านปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหาร.....	32
4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ.....	34
4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในด้านปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร.....	35
4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในด้านประสิทธิภาพการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร.....	36
4.13 ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประสิทธิผลและปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร.....	37
4.14 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ทั้ง 4 ปัจจัย.....	39
4.15 ค่าสัมประสิทธิ์และค่าสถิติทดสอบประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร.....	40

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (COVID-19) ซึ่งองค์การอนามัยโลกประกาศให้การระบาดของโรคโควิด 19 เป็นการระบาดใหญ่ และกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้โรคโควิด 19 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงให้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ราชอาณาจักร โดยมีมติให้ปิดสถานที่ที่มีความเสี่ยงสูงในการแพร่ระบาดของเชื้อ ทั้งนี้การระบาดไม่ได้จบเพียงแค่เดือนใดเดือนหนึ่งแต่เป็นการระบาดติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง โดยยังไม่สามารถกำหนดระยะเวลาที่ปลอดภัย และคืนความสงบเรียบร้อยดังเดิมได้ ทางนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีจึงได้มีการเห็นชอบในการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตามสถานการณ์และปัจจัยที่เกิดขึ้นต่อออกไปเป็นคราว โดยจนถึงปัจจุบัน พฤษภาคม 2564 มีการประกาศขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 11 คราวด้วยกัน (ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในสถานการณ์ฉุกเฉิน, 2563)

คราวที่ 1 ตามการประกาศ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 จนถึงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2563 และต่อมาได้มีประกาศขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ออกไปจนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2563 เนื่องจากโรคยังคงระบาดอย่างรุนแรงในหลายประเทศรวมถึงการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ถึงแม้ว่าจะมีการควบคุมไว้ได้ในระดับหนึ่งก็ตาม **คราวที่ 2** ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2563 จนถึง 30 มิถุนายน 2563 เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยยังไม่สิ้นสุดและยังคงมีจำนวนผู้ติดเชื้อในระดับสูง

คราวที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 จนถึง 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 ในคราวนี้มีแนวโน้มในการควบคุมการระบาดที่ดีขึ้นแต่เมื่อมีการผ่อนคลายมาตรการลงกลับปรากฏว่ามีการระบาดระลอกใหม่เกิดขึ้นอย่างรุนแรง รวมถึงยา และวัคซีนยังคงอยู่ในระหว่างการศึกษา วิจัย และทดลอง อีกทั้งสถานการณ์การระบาดของโรคดังกล่าวทั่วโลกยังคงมีความรุนแรงจึงทำให้ต้องมีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปอีก

คราวที่ 4 ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2563 จนถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2563 เนื่องจากมีคนไทยในต่างประเทศรวมถึงคนต่างชาติได้แสดงความประสงค์ในการขอเดินทางกลับประเทศไทย หรือมีความจำเป็นในการเข้ามาเพื่การดำเนินธุรกิจ การค้าพาณิชย์ แรงงาน และการศึกษา เพื่อเป็นการปกป้องความมั่นคงและความปลอดภัยทางด้านสาธารณสุขของประเทศ รวมถึงเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการระบาดระลอกใหม่ขึ้นอีกครั้ง รัฐบาลจึงมีความจำเป็นในการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปอีก

คราวที่ 5 ตามประกาศผ่อนคลามาตรการควบคุมการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 19 โดยที่บรรดาสถานที่ กิจการ หรือกิจกรรมที่อาจมีความเสี่ยงสูง สามารถเปิดดำเนินการได้ ทำให้ประชาชนจำนวนมากขาดความระมัดระวังตัวเช่นที่เคยปฏิบัติมานั้น ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงเป็นอย่างมากในการที่จะเกิดการติดเชื้อแบบกลุ่มก้อนจนกลายเป็นการระบาดในวงกว้าง ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ประกาศขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเพิ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2563

คราวที่ 6 จากสถานการณ์การระบาดที่ผ่านมานั้นประเทศไทยประสบความสำเร็จในการควบคุมการระบาดของโรคติดเชื้อโควิด 19 จนเป็นที่ยอมรับทั่วโลก รวมถึงการผ่อนคลามาตรการก็เกินไปด้วยดี แต่ถึงกระนั้นยังมีปัจจัยที่ยังไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด โดยเฉพาะการลักลอบเดินทางเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตผ่านช่องทางธรรมชาติที่ไม่ได้ผ่านช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ถูกต้อง ส่งผลให้สามารถเกิดเป็นความเสี่ยงในการติดเชื้อแบบกลุ่มก้อนโดยไม่ทราบแหล่งที่มาได้ ดังนั้นเพื่อให้การแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวมีประสิทธิภาพ และรวดเร็วทันต่อสถานการณ์จึงจำเป็นที่จะต้องมีการขยายระยะเวลาการใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปอีกตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2563 จนถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2563

คราวที่ 7 การประกาศครั้งนี้มาจากการระบาดของโรคโควิด 19 อย่างรุนแรงที่ไม่สามารถควบคุมได้ในหลายประเทศที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทย ส่งผลให้เกิดการลักลอบเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมายผ่านช่องทางธรรมชาติ จึงส่งผลให้เกิดการระบาดอย่างรุนแรงในในประเทศไทยขึ้นอีกครั้ง ประกอบกับปัจจัยหลายปัจจัย เช่น เชื้อโรคได้กลายพันธุ์เป็นหลายสายพันธุ์ การผลิตวัคซีนและยาเพื่อป้องกันและรักษาโรคยังไม่ประสบผลสำเร็จ จากปัจจัยเหล่านี้จึงทำให้สถานการณ์ดังกล่าวยังคงเป็นภัยอันตรายต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน จึงจำเป็นต้องมีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2563 จนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2563

คราวที่ 8 นายกรัฐมนตรีได้มีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรต่อเนื่องอีกทั้งตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2563 จนถึงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2564 สืบเนื่องจากในเดือนนี้ยังมีการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายผ่านช่องทางธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับประเทศไทยเข้าสู่ฤดูหนาวที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การป้องกันและควบคุมโรคที่ระบาดนี้ทำได้ยากมากขึ้น รวมถึงเข้าสู่เทศกาลปีใหม่ซึ่งจะเกิดการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในจำนวนมาก อีกทั้งประเทศไทยยังได้รับเกียรติในการเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติหลายรายการ เพื่อให้ประเทศไทยคงไว้สู่ประสิทธิภาพในการป้องกันความปลอดภัยในด้านสุขภาพของประชาชน

คราวที่ 9 การประกาศขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรในครั้งนี้สาเหตุเกิดจากมีการค้นหาคัดกรองเชิงรุกของรัฐในกลุ่มแรงงานต่างประเทศทำให้พบผู้ติดเชื้อจากแรงงานต่างประเทศเป็นจำนวนมาก อีกทั้งอาการของผู้ติดเชื้อในครั้งนี้นั้นต่างจากเดิมเนื่องจากอาการของโรคจะไม่แสดงทันทีส่งผลให้มีระยะเวลาการแพร่เชื้อโดยไม่รู้ตัวยาวนานขึ้นจึงทำให้ต้องมีการประกาศขยายระยะเวลาไปอีกตั้งแต่ 16 มกราคม 2564 จนถึง 28 กุมภาพันธ์ 2564

คราวที่ 10 จากการค้นหาคัดกรองเชิงรุกที่ดำเนินอย่างต่อเนื่องนั้น ส่งผลให้พบผู้ป่วยติดเชื้อกระจายในหลายจังหวัดและเป็นผู้ติดเชื้อจำนวนมากที่ไม่แสดงอาการของโรค และถึงแม้จะเริ่มมีการนำวัคซีนป้องกันโรคเข้ามาในประเทศ และมีแผนการฉีดวัคซีนที่ชัดเจนแล้วก็ตาม แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังมีความน้อยไม่สามารถครอบคลุมประชาชนทั่วประเทศได้ ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้นั้นจึงยังคงมองว่าเป็นภัยคุกคามความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งทางด้านสาธารณสุข ระบบเศรษฐกิจ และสังคมโดยรวม จึงได้มีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรต่อไปอีก ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2564 จนถึง 31 มีนาคม 2564

คราวที่ 11 การขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2564 จนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2564 การขยายระยะเวลาในครั้งนี้เกิดขึ้นจากหลายปัจจัย โดยปัจจัยหลักนั้นเกิดจากเชื้อสายพันธุ์ใหม่ที่ระบาดได้ง่ายและการไม่แสดงอาการของการติดเชื้อโรคโควิด 19 ประกอบกับในช่วงเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมที่ได้มีวันหยุดต่อเนื่องหลายช่วง ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ได้อาศัยช่วงเวลานี้ในการเดินทางท่องเที่ยวหรือเดินทางกลับภูมิลำเนา จึงทำให้เกิดการแพร่เชื้อกระจายอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ได้มีการผ่อนคลายการบังคับใช้บางมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ตามลำดับ ขั้นตอนการควบคุมโอกาสเสี่ยงของบุคคล สถานที่ ประเภทกิจการ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยยังคงให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรค และคำแนะนำของทางราชการ โดยศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) ได้แบ่งกลุ่มจัดมาตรการผ่อนปรนเป็น 4 กลุ่มหลัก และมาตรการการผ่อนปรนประเภทกิจการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แบ่งออกเป็น 5 ระยะ

มาตรการผ่อนปรนแบ่งเป็น 4 กลุ่มหลักได้แก่

1. กลุ่มธุรกิจสีขาว คือ กิจการหรือกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคไปในหลายพื้นที่และการแพร่เชื้อในสถานที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในเกณฑ์สูง นั่นคือ ธุรกิจที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน เช่น ร้านค้าขนาดเล็ก ร้านอาหารที่เปิดในพื้นที่โล่งแจ้ง และสวนสาธารณะ

2. กลุ่มธุรกิจสีเขียวน คือ กิจการหรือกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคไปในหลายพื้นที่และการแพร่เชื้อในสถานที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในเกณฑ์สูง ได้แก่ ร้านค้าขนาดเล็กคิดแอร์พื้นที่ไม่มาก มีมาตรการควบคุม และสนามออกกำลังกายกลางแจ้ง

3. กลุ่มธุรกิจสีเหลือง คือ กิจการ หรือกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคไปในหลายพื้นที่และการแพร่เชื้อในสถานที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงสูง และมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ได้แก่ กิจการที่มีพื้นที่ปิด มีขนาดใหญ่ และคนใช้บริการจำนวนมาก

4. กลุ่มธุรกิจสีแดง คือ กิจการ หรือกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคไปในหลายพื้นที่และการแพร่เชื้อในสถานที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงสูง และมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง กิจการที่มีความเสี่ยงสูง เช่น สนามมวย และสถานบันเทิง ซึ่งจะมีการทยอยผ่อนปรนเป็นระยะ และมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มข้น โดยกำหนดมาตรการผ่อนปรนให้เป็นมาตรฐานกลางของแต่ละกิจการและกิจกรรม ให้ทุกพื้นที่ยึดถือปฏิบัติ

มาตรการการผ่อนปรนประเภทกิจการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แบ่งออกเป็น 5 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

1. ตลาด

- ตลาดสด
- ตลาดนัด
- ตลาดน้ำ
- ตลาดชุมชน
- ถนนคนเดิน
- แผงลอย

2. ร้านจำหน่ายอาหาร

- ร้านอาหารทั่วไป
- ร้านเครื่องดื่ม
- ขนมหวาน ไอศกรีม (นอกห้าง)
- ร้านอาหารริมทาง (รถเข็น) และ หาบเร่

3. กิจกรรมค้าปลีก – ส่ง

- ซูเปอร์มาร์เก็ต
- ร้านสะดวกซื้อบริเวณพื้นที่นั่ง/ยืนรับประทาน
- รถเร่หรือรถวิ่งขายสินค้าอุปโภคบริโภค
- ร้านค้าปลีกขนาดเล็ก/ร้านค้าปลีกชุมชน
- ร้านขายปลีกธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคม

4. กีฬา สันทนาการ

- กิจกรรมในสวนสาธารณะ ได้แก่ เดินร่ำไท่เก๊ก
- สนามกีฬากลางแจ้งที่เป็นการออกกำลังกายโดยไม่ได้เล่นเป็นทีมและไม่มีการแข่งขัน ได้แก่ เทนนิส ยิงปืน ยิงธนู จักรยาน กอล์ฟและสนามซ้อม

5. ร้านตัดผม เสริมสวย

- ร้านตัดผม เฉพาะตัด สระ ไคร์ผม

6. อื่น ๆ

- ร้านตัดขนสัตว์ และ ร้านรับเลี้ยงรับฝากสัตว์

ระยะที่ 2 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. อาคารโรงเรียน – อนุญาตให้ใช้อาคารของโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา เพื่อทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์สาธารณะ แต่ยังให้คงไว้การจัดการเรียนการสอน

2. กิจกรรม/กิจกรรมที่ผ่อนปรน

- ศูนย์อาหาร ภัตตาคาร และร้านอาหารทั่วไป ทั้งนี้ให้งดเว้นการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และไม่รวมฟับ และบาร์
- ร้านค้าปลีก-ส่ง หรือตลาดค้าส่ง
- สถานสงเคราะห์ (เฉพาะพักค้างคืน)
- สวนพฤกษศาสตร์ สวนดอกไม้
- พิพิธภัณฑ์
- ศูนย์การเรียนรู้
- ห้องสมุดสาธารณะ
- โบราณสถาน
- ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า คอมมูนิตี้มอลล์ รวมถึงร้านอาหาร และร้านเสริมสวย ทั้งนี้ให้งดเว้นการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย และให้เปิดบริการได้ถึงเวลา 20.00 น.

รวมถึงให้ยกเว้นการเปิดบริการของ โรงภาพยนตร์ คาราโอเกะ ฟิตเนส สวนสนุก สวนสัตว์ ร้านเกมส์ เครื่องเล่นหยอดเหรียญ นวดแผนไทย สถานบันกวดวิชา และ สนามพระเครื่อง

ทั้งนี้ธุรกิจอาหารเป็นหนึ่งในธุรกิจที่มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคที่มีการแพร่ระบาดของโควิด 19 นี้เนื่องมาจากธุรกิจนี้จัดอยู่ในธุรกิจที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของเชื้อโรคจากผู้ให้บริการ และถือเป็นธุรกิจอันดับต้น ๆ ที่ต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากต่อการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่ชะลอตัวอันเป็นผลมาจากการที่ภาคธุรกิจต่าง ๆ ได้ปิดตัวลงชั่วคราวและถาวร รวมถึงการชะลอตัวของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติที่ลดลงอย่างหนัก อีกทั้งธุรกิจร้านอาหารยังต้องเผชิญข้อจำกัดอย่างมากมาที่ส่งผลกระทบต่อภาระต้นทุนหลังการระบาดของโควิด-19 ซึ่งถึงแม้จะมีมาตรการผ่อนปรนแต่ผู้บริโภคยังมีความหวาดกลัวต่อการเข้าใช้บริการในร้านอาหาร เนื่องจากการเปิดให้บริการนั่งรับประทานอาหารที่ร้านนั้นสามารถเป็นสถานที่สะสมเสี่ยงต่อการแพร่กระจาย และการติดเชื้อเป็นอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อม

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำการศึกษถึงการนำนโยบายและมาตรการภาครัฐมาปฏิบัติเพื่อปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นของการบริการธุรกิจอาหารในช่วงวิกฤติโควิด ในการศึกษาถึงแนวทางการตั้งรับและการปรับตัวของผู้ประกอบการธุรกิจอาหาร และการปรับตัวต่อการใช้บริการธุรกิจร้านอาหารของผู้บริโภค เพื่อเป็นแนวทางให้ธุรกิจอาหารได้กำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เข้าใช้บริการได้รับรู้ถึงความปลอดภัยและความมั่นใจในการเข้ารับบริการร้านอาหาร

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยประกอบด้วย

1. การนำนโยบายของภาครัฐไปปฏิบัติของสถานประกอบการร้านอาหารมีปัจจัยอะไรบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามนโยบายและการนำมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19
2. เพื่อศึกษาปัจจัยของประสิทธิผลการนำนโยบายและมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาที่จะเพิ่มระดับการปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษานี้ผู้วิจัยคาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ 2 ประการ ทั้งประโยชน์ทางวิชาการ และประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของผู้ประกอบการร้านอาหาร ดังนี้

1. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการร้านอาหารในการจัดทำนโยบาย และมาตรการป้องกันผู้เข้าใช้บริการ
2. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการเตรียมความพร้อมในการรับมือต่อรูปแบบการให้บริการที่เปลี่ยนไป

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษานโยบายและแนวทางการปฏิบัติของมาตรการรัฐที่ได้กำหนดไว้ โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษานี้ศึกษาธุรกิจร้านอาหารในซอยสุขุมวิท 55 (ซอยทองหล่อ) และ เอกมัย เท่านั้น

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้ศึกษา และวิเคราะห์นโยบายในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด และแนวทางการปฏิบัติของผู้เข้ารับการบริการธุรกิจร้านอาหารจากสถานประกอบการย่านทองหล่อ และเอกมัย

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรการวิจัย คือ ผู้เข้าใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่เขตวัฒนา โดยกำหนดพื้นที่ศึกษา คือ ซอยสุขุมวิท 55 (ซอยทองหล่อ) และ เอกมัย ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของผู้เข้าใช้บริการ โดยเฉลี่ยในแต่ละปีได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงระบุประชากรเป็นผู้เข้าใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่ย่านทองหล่อและเอกมัย โดยที่ไม่ทราบจำนวนที่ชัดเจน. เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดกลุ่มประชากรตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดประชากรตัวอย่างของ Cochran (1953) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งสูตรที่ใช้ในการคำนวณในการศึกษาครั้งนี้ คือ

$$\text{สูตร } n = \frac{P(1 - P)Z^2}{E^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดตัวอย่าง

P แทน สัดส่วนประชากรที่ผู้วิจัยกำลังสุ่ม .50

Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

(ระดับ .05)

E แทน ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่เกิดขึ้น =.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{(.50)(1 - .50)1.96^2}{(.05)^2} \\ &= 384.16 \end{aligned}$$

ดังนั้นงานวิจัยนี้ใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่การคำนวณได้กำหนด คือ ไม่น้อยกว่า 384 ตัวอย่าง

4) ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาในการดำเนินการ ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2564

1.6 นิยามศัพท์ทั่วไป

คำนิยามศัพท์มีดังต่อไปนี้

การนำนโยบายไปปฏิบัติ	หมายถึง	การนำนโยบายมาปฏิบัติในการรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของผู้ประกอบการในการรักษาความปลอดภัยต่อผู้เข้ารับบริการในร้านอาหาร
ผู้ประกอบการร้านอาหาร	หมายถึง	ร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในการนั่งรับประทานอาหารภายในร้านย่านทองหล่อ และเอกมัย
ผู้เข้าใช้บริการ	หมายถึง	ลูกค้าที่มาใช้บริการนั่งรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร
โรคระบาด	หมายถึง	โรคซึ่งติดต่อแพร่ถึงกันอย่างรวดเร็ว
โรคโควิด 19	หมายถึง	โรคติดต่อซึ่งเกิดจากไวรัสโคโรนาชนิดที่มีการค้นพบล่าสุดเป็นไวรัสและโรคอุบัติใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จักมาก่อนจากการระบาดในเมืองอุฮั่นประเทศจีนเดือนธันวาคม ปีพ.ศ.2562
แอปพลิเคชัน	หมายถึง	โปรแกรมประยุกต์ที่แต่ละบริษัทได้สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นทางเลือก และช่องทางในการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร” ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และเหตุผล (The Rational – Comprehensive Theory)
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Policy Implementation)
- 2.3 แนวคิดในการป้องกันควบคุมโรค
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย
- 2.6 สมมติฐานการวิจัย
- 2.7 คำอธิบายสมมติฐาน

2.1 แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และเหตุผล (The Rational – Comprehensive Theory)

ธนวัฒน์ พิมลจินดา (2563) ทฤษฎีนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์และวิทยาการจัดการที่นำมาใช้เพื่อการวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจของบุคคลและองค์การ เพื่อการบรรลุเป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมายสูงสุด ซึ่งทฤษฎี หลักการ และเหตุผลมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจจะต้องสามารถจำแนกปัญหาหนึ่ง ออกจากปัญหาอื่นๆ ได้ หรืออย่างน้อยสามารถที่จะเปรียบเทียบกับปัญหาอื่น ๆ ได้อย่างมีเหตุผล
2. ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าประสงค์ (Goals) ค่านิยม (Values) หรือ วัตถุประสงค์ (Objective) เพื่อที่จะทำให้สามารถพิจารณาปัญหาให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
3. ต้องมีการตรวจสอบทางเลือกต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน
4. ต้องมีการตรวจสอบผลลัพธ์ทางด้านการลงทุน (Cost) ผลประโยชน์ (Benefits) ชัดได้เปรียบ และข้อเสียเปรียบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจในการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง
5. ต้องมีการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นของทางเลือกในแต่ละทางเลือก

6. ผู้มีอำนาจจะต้องทำการตัดสินใจเลือกทางเลือก และผลลัพธ์ที่ดีที่สุดที่จะตอบสนองเป้าประสงค์ค่านิยม หรือวัตถุประสงค์สูงสุดขององค์การ ตลอดจนสามารถผลักดันให้เกิดผลในการปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

โดยการตัดสินใจนี้ตั้งอยู่บนสมมติฐาน อย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. การมีข้อมูลที่เพียงพอและถูกต้อง
2. การตัดสินใจของแต่ละบุคคลที่มีลักษณะเป็นอิสระต่อกัน
3. การตัดสินใจจำเป็นต้องตั้งอยู่บนมุมมองที่เป็นปัจเจกบุคคลมิใช่มุมมองของสังคม

ซึ่งผลจากการดำเนินกระบวนการตัดสินใจตามทฤษฎีหลักการและเหตุผล ส่งผลให้การตัดสินใจได้รับประโยชน์สูงสุดและมีความเป็นไปได้มากที่สุด และมีความเหมาะสมกับเรื่องที่มีความสลับซับซ้อน โดยทฤษฎีดังกล่าวแม้จะมีองค์ประกอบที่น่าสนใจในหลายประการที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกนโยบาย แต่ในขณะเดียวกันก็มีข้อจำกัดและอุปสรรคหลายประการ เช่น ความยากลำบากในการที่จะทำให้ผู้ตัดสินใจได้ข้อมูลที่จำเป็นต้องทราบและมีความแม่นยำและน่าเชื่อถือ อีกทั้งในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นมีความสลับซับซ้อนในการตีความตามหลักเหตุผล และต้องใช้เวลามากในการตัดสินใจ ซึ่งในความเป็นจริงปัญหาวางอย่างนั้นต้องการการแก้ไขอย่างรวดเร็ว

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Policy Implementation)

อุทัย เลหาวิเชียร (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงขั้นตอนการวิเคราะห์ทางเลือกเพื่อให้ได้มาของนโยบายสาธารณะเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเป็นขั้นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากที่สุด เพราะนโยบายสาธารณะคือแผนกระดาศที่จะเป็นจริงได้ก็ต่อเมื่อมีการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

วรเดช จันทรศร (2531) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงองค์กรที่รับผิดชอบ และสามารถนำไปกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่ระบุไว้ได้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใด กล่าวคือ ในส่วนนี้จะเป็นเรื่องที่นักวิเคราะห์นโยบายสาธารณะมุ่งให้ความสนใจไปที่ปัญหาหรือสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างความสำเร็จ และความล้มเหลวของการนำนโยบาย แผนงาน และโครงการให้ลึกลงและมีความถ่องแท้มากยิ่งขึ้น

Thomas R. Dye (1998) การนํานโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงความต่อเนื่องทางการเมือง ซึ่งการกำหนดนโยบายไม่ได้จบลงที่การออกเป็นกฎหมาย หากแต่จะต้องนํานโยบายไปสู่หน่วยงานของระบบราชการ เพื่อให้ราชการได้ปฏิบัติตามนโยบายนั้นๆ ซึ่งการนํานโยบายไปปฏิบัติมีความเกี่ยวเนื่องกับทุกกิจกรรม เช่น การจัดองค์กรแนวใหม่ การมีหน่วยงานหรือตัวแทนรับผิดชอบ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้การนํานโยบายไปปฏิบัตินั้นยังต้องมีรูปแบบและกฎระเบียบเพื่อให้ข้าราชการถือปฏิบัติด้วย

Dunn (1994) ได้กล่าวถึงการนํานโยบายไปปฏิบัติไว้ว่า เมื่อนโยบายได้รับการตัดสินใจ จะนำไปสู่การปฏิบัติโดยมีหน่วยงานในการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ซึ่งจำเป็นที่จะต้องระดมทรัพยากรมนุษย์และเงินทุนเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติตามนโยบาย

Eugene Bardach (1980) กล่าวว่าไว้ว่าการนํานโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงกระบวนการของกลยุทธ์ที่แสดงการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหลายต่อการที่จะต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของกลุ่มตน ซึ่งการเกิดขึ้นของเป้าหมายเหล่านี้อาจสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องตามอาณัติ (Mandate) ของนโยบาย

Donal S. Van Meter and Carl E. Van Horn (1975) กล่าวว่าไว้ว่า การนํานโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งจากภาครัฐและเอกชน ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ได้ตัดสินใจกระทำไว้ก่อนหน้านี้แล้ว

2.3 แนวคิดในการป้องกันควบคุมโรค

กรมควบคุมโรค (2560) ได้ให้แนวคิดการป้องกันควบคุมโรค แบ่งองค์ประกอบเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. การป้องกันโรค (Prevention) ได้ให้ความหมายไว้ว่า มาตรการและกิจกรรมที่ดำเนินการก่อนที่จะเกิดโรคหรือภัย และเพื่อไม่ให้เกิดโรคหรือภัยดังกล่าว

2. การควบคุมโรค (Control) หมายถึง มาตรการและกิจกรรมที่ดำเนินการหลังจากที่ให้เกิดโรคภัยขึ้นเรียบร้อยแล้ว ซึ่งวัตถุประสงค์นั้นเพื่อให้โรคหรือภัยนั้นได้สงบลงโดยเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ได้น้อยที่สุด (เช่น ความเจ็บป่วย, ความพิการ, การตาย, ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และความสูญเสียทางสังคม) และเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นอีก แต่หากมีการ

เกิดขึ้นอีกนั้นก็จะสามารถรับมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Effectively) และประสิทธิภาพ (Efficiently) ได้มากขึ้น

นิยามความหมายของ “การป้องกันโรค” ในบางครั้งได้ครอบคลุมถึงความหมายของ “การควบคุมโรค” ไปด้วยเช่นกัน โดยนิยามกิจกรรมการป้องกันโรคได้กำหนดครอบคลุมไว้ตั้งแต่กิจกรรมที่ได้ดำเนินการก่อนการเกิดโรค (Primary Prevention) การเกิดโรคแล้วแต่ยังไม่เกิดอาการ (Secondary Prevention) และเกิดอาการแล้ว (Tertiary Prevention) โดยแต่ละช่วงจะมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ดังนี้

กิจกรรมที่ได้ดำเนินการก่อนการเกิดโรค (Primary Prevention) กิจกรรมที่สำคัญ ประกอบไปด้วย การส่งเสริมให้สิ่งแวดล้อมมีความเอื้อต่อสุขภาพของประชาชน (Healthy Environment) การส่งเสริมให้ร่างกายมีความต้านทานต่อโรคร้ายต่างๆ รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีพฤติกรรมและสุขภาพที่เหมาะสม (Healthy Behaviors) ทั้งนี้สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพของประชาชน หมายถึง การสุขาภิบาลพื้นฐาน คุณภาพของสิ่งแวดล้อมที่ปราศจากมลพิษ และสิ่งแวดล้อมทางสังคม ทั้งที่บ้าน ชุมชนที่อยู่อาศัย ที่ทำงาน และสังคมโดยรวม และ Healthy Behaviors หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนมีพฤติกรรมด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม โดยให้ประชาชนเป็นผู้เสริมสร้างสุขภาพของตนเอง (Health Promotion) จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า Health Promotion เป็นส่วนหนึ่งของ Primary Prevention นั่นเอง

เกิดโรคแล้วแต่ยังไม่เกิดอาการ (Secondary Prevention) เป็นการป้องกันโรคในระยะที่ได้เกิดขึ้นแล้ว โดยวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการป้องกันโรคในระยะนี้ คือ การระงับกระบวนการดำเนินของโรค และ การป้องกันการแพร่เชื้อ รวมถึงการระบาดของโรคไปยังบุคคลอื่น หรือชุมชนอื่น ทั้งนี้จะมุ่งเน้นถึงการคัดกรองโรคเพื่อให้ตรวจพบโรคอย่างรวดเร็วที่สุดก่อนที่จะมีอาการ และให้ทำการรักษาโดยทันที โดยเชื่อว่า การตรวจพบโรคในระยะแรกให้การรักษาได้อย่างทันท่วงทีนั้นจะมีผลการรักษาที่ดีกว่า

ทั้งนี้โรคที่สามารถดำเนินการคัดกรองได้นั้นจะต้องเป็นโรคที่มีระยะเวลาก่อนแสดงอาการของโรคที่สามารถตรวจพบได้นานพอสมควร (Detectable Preclinical Phase) หรือเป็นโรคที่มี Asymptomatic Carrier Stage รวมถึงการมีเครื่องมือที่เหมาะสม เป็นที่ยอมรับ โดยการคัดกรองโรคดังกล่าว เช่น โรคมะเร็ง ภาวะความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน เป็นต้น

เกิดอาการแล้ว (Tertiary Prevention) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันความสูญเสียจากโรคที่เกิดขึ้นนั้น เช่น ป้องกันความพิการ หรือการสูญเสียชีวิตก่อนวัยอันควร การป้องกันการเกิด

โรคซ้ำ (Recurrence) ตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยที่มี Acute Myocardial Infarction การป้องกัน Recurrent Infarction ซึ่งถือเป็น Tertiary Prevention ประการหนึ่ง

ในกรณีที่มีการแบ่งการป้องกันออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับกิจกรรมที่ได้ดำเนินการก่อนการเกิดโรค (Primary Prevention) และ ระดับการเกิดโรคแล้วแต่ยังไม่เกิดอาการ (Secondary Prevention) ในกรณีเช่นนี้ Primary Prevention จะหมายถึง กิจกรรมที่ดำเนินการก่อนเกิดโรค ส่วน Secondary Prevention จะหมายถึง กิจกรรมที่ดำเนินการหลังจากเกิดโรคแล้ว ซึ่งจะมีความหมายรวมถึงกิจกรรมที่เคยได้ถูกจัดว่าเป็น การเกิดอาการแล้ว (Tertiary Prevention) ไว้ด้วยเช่นกัน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยต่างประเทศ

สุรศักดิ์ ชะมารัมย์ (2559) ได้ศึกษาถึง แนวความคิด ตัวแบบ และทฤษฎีนโยบายสาธารณะ ไว้ว่า แนวทาง กิจกรรม หรือการกระทำที่รัฐบาลใช้ในการดำเนินงานเพื่อส่งมอบบริการสาธารณะ ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข และด้านการสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น เพื่อให้ไปสู่ประชาชนและบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ในที่นี้เรียกได้ว่า นโยบายสาธารณะ (Public Policy) จะต้องมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการจัดสรรทรัพยากรบุคคล มีการจัดทำโครงการ และจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน รวมถึงมีกระบวนการในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยวิธีปฏิบัติงานที่มีความสอดคล้อง และมีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ตลอดจนความต้องการของประชาชนในแต่ละเรื่องตามแต่ละพื้นที่ ดังนั้นนโยบายสาธารณะจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานของรัฐบาล ผลการวิจัยพบว่า นโยบายสาธารณะ (Public Policy) คือ อะไรก็ตามที่มาจากการตัดสินใจของรัฐบาลในการเลือกจะกระทำหรือไม่กระทำ ซึ่งมาจากการพิจารณาในแง่รวมถึงความสำคัญของการดำเนินการนโยบายนั้น และนโยบายนั้นจะสร้างความแตกต่างอะไร ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลมีหน้าที่ต้องทำหลายอย่าง ซึ่งการทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะจำเป็นต้องอาศัยทั้งศิลป์และศาสตร์ที่จะสามารถทำความเข้าใจผ่านตัวแบบต่างๆ ได้แก่ ตัวแบบสถาบัน (Institutional Model) ตัวแบบกระบวนการ (Process Model) ตัวแบบกลุ่ม (Group Model) ตัวแบบผู้นำ (Elite Model) ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model) ตัวแบบส่วนเพิ่ม (Incremental Model) ตัวแบบทฤษฎีเกม (Game theory Model) ตัวแบบระบบ (System Model) แนวทางการศึกษากระบวนการนโยบายสาธารณะแบบขั้นตอน (Stages Approach to Policy Process) รวมไปถึงกรอบความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการของนโยบายสาธารณะร่วมสมัย (Contemporary Theories of the Policy Process) ได้แก่ กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตรนโยบาย กรอบแนวคิดการวิเคราะห์เชิงสถาบันและพัฒนา และกรอบแนวคิดการประกอบสร้างทางสังคม เป็นต้น ทั้งนี้ในแง่ของแนวทางการตัดสินใจใน

กระบวนการของนโยบายสาธารณะอาจใช้ตัวแบบแห่งการผสมผสาน และตัวแบบการตัดสินใจแบบถึงขยะ ซึ่งจะทำให้การศึกษานโยบายสาธารณะที่ในปัจจุบันเป็นเรื่องมีความสลับซับซ้อนค่อนข้างมาก สามารถเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

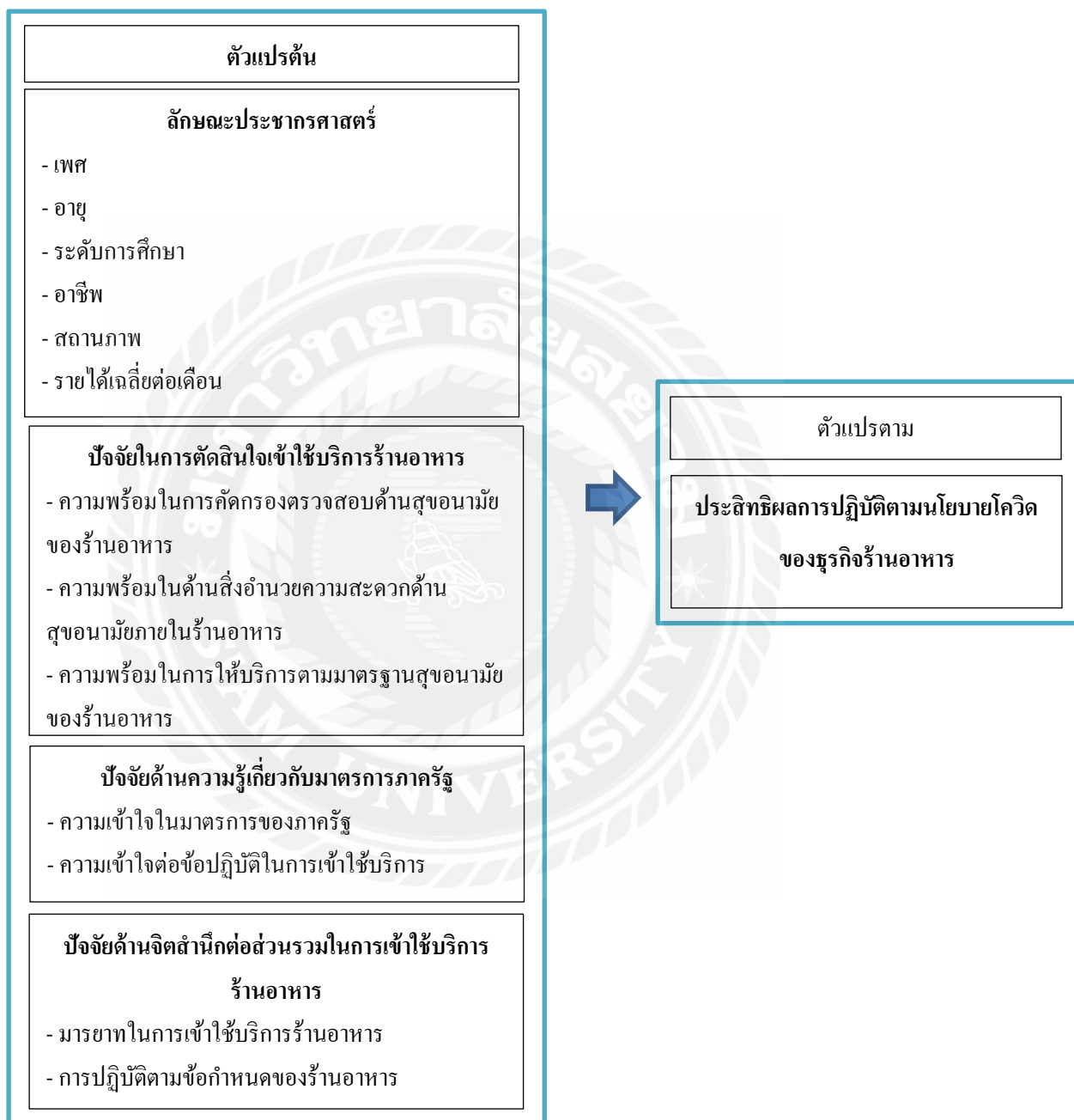
จรรรงค์ สีสรรพพงศ์ (2553) ได้ศึกษาถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อขององค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ว่า การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้การเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งได้ศึกษาระดับการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดต่อและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดต่อขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อทำการเก็บข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ระดับความรู้ในการเฝ้าระวังการป้องกันควบคุมโรคติดต่ออยู่ในระดับมาก ร้อยละ 85.7 ระดับการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดต่อ คะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านนั้นอยู่ในระดับปานกลางที่ ($\bar{X} = 3.05$, $SD. = 0.86$) รวมถึงการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดต่อขององค์การบริหารส่วนตำบล การวิจัยพบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ ระยะเวลาปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษาและระดับความรู้การเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดต่อ ไม่มีผลต่อการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดต่อขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้งานวิจัยนี้ยังให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ควรมีการพัฒนาทักษะด้านส่งเสริมสุขภาพ และสร้างความตระหนักของการมีส่วนร่วมต่อการดูแลสุขภาพอย่างแท้จริง รวมถึงการผลักดันการใช้นโยบายส่งเสริมสุขภาพพร้อมทั้งดำเนินการจัดกิจกรรมการเฝ้าระวังในการป้องกันและควบคุมโรคโดยมี อบต. เป็นผู้ขับเคลื่อน

งานวิจัยต่างประเทศ

Rebecca and Scoth (2001) ได้ศึกษาการระบาดของโรคติดต่อจากเชื้อเชลโมแนลลาที่ (Salmonella Typhimurium) เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการอาหารในเมืองแอตแลนตา ประเทศออสเตรเลีย พบว่า พบผู้ป่วยจำนวน 28 คน ที่มีอาการของโรคในระบบของลำไส้ และกระเพาะ หลังจากรับประทานอาหารเช้าที่ร้านอาหารเกาหลี ผลการศึกษาพบว่า โรคดังกล่าวน่าจะเกิดจากการรับประทานพุดดิ้งมะม่วง และไก่ ทั้งนี้ได้ทำการตรวจสอบตัวอย่างพุดดิ้ง และไก่ เทียบกับตัวอย่างอุจจาระของผู้ป่วย และผู้เตรียมอาหาร ซึ่งได้พบเชื้อเชลโมแนลลาเช่นเดียวกันปนเปื้อนอยู่ในพุดดิ้งมะม่วงและไก่ หลังจากการตรวจสอบนั้นได้พบเชื้อที่ร้านอาหารที่น่าจะมาจากการสัมผัสเชื้อของผู้เตรียมอาหารที่มีอาการของโรคดังกล่าวจากการมีการเตรียมอาหารจากภายนอกครัวของร้านอาหาร การสอบสวนในครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่า ผู้เตรียมอาหารมีความสำคัญในการป้องกันเชื้อโรคต่างๆ ดังนั้นผู้ประกอบการร้านอาหารจำเป็นต้องมีการให้ความรู้ และข้อมูลแก่ผู้เตรียมอาหารอย่างถูกต้อง เพื่อเป็นการป้องกันโรค

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประสิทธิผลการนํานโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

รูปภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวความคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

ที่มา : ผู้วิจัย

2.6 สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการนำนโยบายและการนำมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติอย่างแตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านนโยบาย มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายและมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด
3. ปัจจัยด้านความพร้อม การรับมือ และการปรับตัวของร้านอาหารในยุคโควิดที่มีผลต่อการนำนโยบายและมาตรการจากภาครัฐไปปฏิบัติ
4. ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจมีผลต่อการนำนโยบายและมาตรการของภาครัฐไปปฏิบัติ
5. ปัจจัยด้านจิตสำนึกของประชาชน ลูกค้า และเจ้าของร้านมีผลต่อการนำนโยบายและมาตรการของภาครัฐไปปฏิบัติ

2.7 คำอธิบายสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการนำนโยบายและการนำมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติอย่างแตกต่างกัน

ความหมาย ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ที่มีความแตกต่างกันส่งผลให้ การนำนโยบายและมาตรการของภาครัฐไปปฏิบัติที่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่สนับสนุน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2549) กล่าวว่า ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา ปัจจัยเหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาด อีกทั้งลักษณะด้านประชากรศาสตร์ยังเป็นลักษณะที่สำคัญ เป็นสถิติที่วัดได้ของประชากรที่ช่วยกำหนดเป้าหมาย ขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยา สังคม และวัฒนธรรมสามารถช่วยอธิบายความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จะสามารถเข้าถึงประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมายรวม

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านนโยบาย มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายและมาตรการของภาครัฐไปปฏิบัติที่แตกต่างกัน

ความหมาย ปัจจัยด้านนโยบายประกอบด้วย การสื่อสาร ลักษณะของสถานประกอบการ ความชัดเจนและความสอดคล้อง เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมถึง ทักษะและจุดยืนของ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

เหตุผลเชิงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่มาสสนับสนุน วรเดช จันทรศร (2531) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงองค์การที่รับผิดชอบ และสามารถนำไปกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่ระบุไว้ โดยมุ่งให้ความสนใจไปที่ปัญหาหรือสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างความสำเร็จ และความล้มเหลวของการนำนโยบาย แผนงาน และโครงการให้ลึกลงไปและมีความต่อเนื่องกันมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง อุทัย เลหาวิเชียร (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงขั้นตอนการวิเคราะห์ทางเลือกเพื่อให้ได้มาของนโยบายสาธารณะเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเป็นขั้นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากที่สุด รวมถึง Donal S. Van Meter and Carl E. Van Horn (1975) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการ โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งจากภาครัฐและเอกชน ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ได้ตัดสินใจกระทำไว้ก่อนหน้านี้แล้ว

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านความพร้อมของร้านอาหารมีผลต่อการนำนโยบายและมาตรการจากภาครัฐไปปฏิบัติ

ความหมาย ปัจจัยด้านความพร้อมในการปรับตัวในยุคโควิดของร้านอาหาร ประกอบไปด้วย ทุนทรัพย์ในการปรับปรุงร้านตามมาตรการ และนโยบายของภาครัฐ นโยบายของเจ้าของธุรกิจ แนวคิดในการจัดการพื้นที่ และแนวทางที่จะสามารถทำให้ผู้เข้าใช้บริการรู้สึกปลอดภัย รวมถึงการปรับตัวของแนวทางธุรกิจและการคิดโมเดลการทำธุรกิจแนวใหม่ที่จะสามารถทำให้ธุรกิจยังดำเนินต่อไปได้

เหตุผลเชิงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่มาสสนับสนุน ดร.กฤษฎา เสกตระกูล, (2563) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อร้านอาหารจะเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภคนั้นประกอบไปด้วย 4 การเปลี่ยนแปลงหลักๆ ได้แก่ 1.ลูกค้าจะใช้บริการสั่งอาหารให้ส่งถึงที่มากขึ้น 2.ลูกค้าจะใส่ใจเรื่องความปลอดภัยของอาหารเป็นพิษ 3.ลูกค้าจะนิยมมารับอาหารและกลับไปบริโภคที่บ้านมากขึ้น 4.ลูกค้าจะต้องการบรรจุภัณฑ์อาหารที่มีคุณภาพมากขึ้น จากที่กล่าวมานั้นนำมาสู่การเตรียมตัวและการรับมือของผู้ประกอบการในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ใน 4 แนวทางหลัก อันได้แก่ 1.ลดขนาดของธุรกิจ 2.การสร้างมาตรฐานการปฏิบัติการใหม่เกี่ยวกับ

สุขอนามัย 3.การใช้คู่ค้าในประเทศ หรือในท้องถิ่นที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น 4.การลงทุนในระบบงานเพื่อรองรับธุรกิจบริการส่งถึงที่

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจมีผลต่อการนำนโยบายและมาตรการของภาครัฐไปปฏิบัติ

ความหมาย ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจ คือ ความรู้และความเข้าใจถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดโรคระบาดโควิด และการปัจจัยที่สามารถเกิดการแพร่เชื้อ รวมถึงการป้องกันต่อพนักงานและลูกค้าภายในร้านให้ปลอดภัย

เหตุผลเชิงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่สนับสนุน กองสุขาภิบาลอาหาร (2542) กล่าวว่า การสุขาภิบาลอาหาร (Food Sanitation) หมายถึง การบริหารจัดการและควบคุมสิ่งแวดล้อมรวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอาหารเพื่อความสะอาด ปลอดภัย ปราศจากเชื้อโรค และสิ่งแปลกปลอมต่าง ๆ รวมถึงสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อร่างกายมนุษย์ ทั้งนี้การจัดการและการควบคุมอาหารให้สะอาดนั้นสามารถทำได้โดยการจัดการและการควบคุมปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่สามารถเป็นสาเหตุอันทำให้อาหารสกปรก รวมถึง กรมควบคุมโรค (2560) ได้ให้แนวคิดการป้องกันควบคุมโรค แบ่งองค์ประกอบเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1. การป้องกันโรค (Prevention) ได้ให้ความหมายไว้ว่า มาตรการและกิจกรรมที่ดำเนินการก่อนที่จะเกิดโรคหรือภัย และเพื่อไม่ให้เกิดโรคหรือภัยดังกล่าว 2. การควบคุมโรค (Control) หมายถึง มาตรการและกิจกรรมที่ดำเนินการหลังจากที่ได้เกิดโรคภัยขึ้นเรียบร้อยแล้ว ซึ่งวัตถุประสงค์นั้นเพื่อให้โรคหรือภัยนั้นได้สงบลงโดยเร็วก่อนให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ได้น้อยที่สุด (เช่น ความเจ็บป่วย, ความพิการ, การตาย, ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และความสูญเสียทางสังคม) และเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นอีก แต่หากมีการเกิดขึ้นอีกนั้นก็จะสามารถรับมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Effectively) และประสิทธิภาพ (Efficiently) ได้มากขึ้น

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านจิตสำนึกของประชาชน ลูกค้า และเจ้าของร้านมีผลต่อการนำนโยบายและมาตรการของภาครัฐไปปฏิบัติ

ความหมาย ปัจจัยด้านจิตสำนึกของประชาชน ลูกค้า และเจ้าของร้าน หมายถึง การปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการการป้องกันจากภาครัฐ ด้านผู้ประกอบการร้านอาหาร ประกอบด้วย การเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะอาหาร การทำความสะอาด และการพ่น/เช็ดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ รวมถึงการตรวจวัดอุณหภูมิ และการประเมินความพร้อมของร้านอาหาร และบุคลากร ด้านผู้เข้าใช้บริการ

ประกอบไปด้วย การตรวจวัดอุณหภูมิร่างกาย การล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ รวมถึงการเช็ดกินเข้าสถานที่

เหตุผลเชิงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่มาสสนับสนุน ยุวดี ศรีภูมิมา, (2563) ได้กล่าวไว้ว่า การมาเยือนของโรคโควิด 19 จะทำให้กลุ่มธุรกิจทุกธุรกิจเปลี่ยนไปซึ่งหนึ่งในนั้นคือร้านอาหาร การเปิดร้านอาหารในยุคโควิด 19 หรือหลังจากที่เชื้อโรคได้หมดไปนั้น ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่มีหน้าร้านควรปรับตัวเพื่อดึงดูดลูกค้าเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้ลูกค้าได้กลับมาใช้บริการได้ตามปกติ ในด้านของผู้ประกอบการนั้น 3 ปัจจัยหลัก 1.การดูแลรักษาความสะอาดเป็นปัจจัยหลัก และเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งของธุรกิจอาหาร ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญอันดับหนึ่งที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญ เช่น การสวมใส่ถุงมือ สวมใส่หน้ากากอนามัย และการแต่งกายที่ดูสะอาดเรียบร้อย 2.การรักษาระยะห่าง (Social Distancing) ภายในร้าน ซึ่งจะต้องมีการปรับแผนผังการจัดที่นั่งของร้านใหม่ เพื่อลดความแออัด มีอากาศถ่ายเทสะดวก รวมถึงการตั้งจุดคัดกรองหน้าประตูทางเข้าร้าน 3.การปรับเปลี่ยนการให้บริการภายในร้านเพื่อลดการสื่อสาร หรือการใกล้ชิดกับพนักงานให้น้อยที่สุด โดยการเสริมเครื่องมือดิจิทัลบนโต๊ะอาหาร ในการสั่งอาหารด้วยตนเอง หรือแม้กระทั่งการจ่ายเงินเพื่อลดการสัมผัสเงินสดหรือบัตรเครดิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาการปฏิบัติ ปัจจัย และแนวทางในการนำนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติต่อการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19 ผู้วิจัยได้กำหนดโจทย์หลักของการวิจัยนี้ไว้ว่า “การนำนโยบายภาครัฐไปเป็นแนวทางในปฏิบัติต่อการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด ทำอย่างไร” ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ และผู้วิจัยทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมของผลงานที่เกี่ยวข้องในธุรกิจร้านอาหารและนำมาเป็นแนวทางเพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 การออกแบบการวิจัย

3.3 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรการวิจัย คือ ผู้ใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่เขตวัฒนา โดยกำหนดพื้นที่ศึกษา คือ ซอยสุขุมวิท 55 (ซอยทองหล่อ) และ เอกมัย ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของผู้ใช้บริการ โดยเฉลี่ยในแต่ละปีได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงระบุประชากรเป็นผู้ใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่ย่านทองหล่อและเอกมัย โดยที่ไม่ทราบจำนวนที่ชัดเจน เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดกลุ่มประชากรตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดประชากรตัวอย่างของ Cochran (1953) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 จะได้จำนวนประชากรที่ต้องทำการเก็บแบบสอบถามจำนวน 400 คน

3.2 การออกแบบการวิจัย

ในการศึกษาการรับรู้ถึงการนำนโยบายและการนำมาตรการภาครัฐมาปฏิบัติต่อการปรับตัวในการรักษาความปลอดภัยการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของผู้ประกอบการที่กำหนดแก่ผู้เข้าใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงโควิด 19 จะพิจารณาส่วนรูปแบบของการศึกษาและส่วนของการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

3.2.1 รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษารับรู้ถึงการนำนโยบายและการนำมาตรการภาครัฐมาปฏิบัติต่อการปรับตัวในการรักษาความปลอดภัยการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของผู้ประกอบการที่กำหนดแก่ผู้เข้าใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงโควิด 19 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

3.2.2 ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1	ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ บทความ งานวิจัย เอกสารต่าง ๆ และสืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจร้านอาหาร นโยบายภาครัฐ และมาตรการภาครัฐเกี่ยวกับโควิด 19
ขั้นตอนที่ 2	กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามเชิงปริมาณ
ขั้นตอนที่ 3	ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ ที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ชุดสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง จากกรอบแนวคิดการวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19 ตามนโยบายภาครัฐ ตัวแปรหลักที่ใช้ในครั้งนี้ประกอบด้วย 4 กรอบ ได้แก่ (1) ลักษณะประชากรศาสตร์ (2) ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหาร (3) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการรัฐ (4) ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร ตัวแปรตาม คือ การปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19 ตามนโยบายภาครัฐ
ขั้นตอนที่ 4	ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม ตามขั้นตอนที่ 3 นำมาวิเคราะห์และกลั่นกรองข้อมูลที่ได้รับคำตอบมา

- ขั้นตอนที่ 5** รวบรวมข้อมูลจากขั้นตอนที่ 4 นำมาวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่กำหนดไว้
- ขั้นตอนที่ 6** นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 5 มาเขียนข้อค้นพบในการวิจัย ซึ่งมีการตรวจสอบจากแนวคิดทฤษฎี งานวิจัย เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม เพื่อให้ทราบถึงการปรับตัวก่อนนโยบายของร้านอาหารในการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤตโควิด 19
- ขั้นตอนที่ 7** จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

3.3 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ จะใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามในลักษณะประชากรศาสตร์ที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการร้านอาหาร จังหวัดกรุงเทพฯ ในซอยสุขุมวิท 55 (ซอยทองหล่อ) และ เอกมัย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพสถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจใช้บริการร้านอาหาร จังหวัดกรุงเทพฯ ในย่านทองหล่อ และเอกมัย เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ

- ความพร้อมในการคัดกรองตรวจสอบด้านสุขอนามัยของร้านอาหาร ได้แก่ การตรวจวัดอุณหภูมิร่างกาย การจัดเตรียมเจลแอลกอฮอล์สำหรับล้างมือ และแอปพลิเคชัน หรือจุดลงทะเบียนในการเช็คอินใช้บริการร้านอาหาร

- ความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยภายในร้านอาหาร ได้แก่ ถังมือพลาสติกเพื่อใช้ในการหยิบจับอาหาร ความอนามัยของอุปกรณ์ทานอาหาร และ เจลแอลกอฮอล์สำหรับล้างมือ

- ความพร้อมในการให้บริการตามมาตรฐานสุขอนามัยของร้านอาหาร ได้แก่ การเว้นระยะห่างของโต๊ะ และที่นั่งในการรับประทานอาหาร การสวมใส่หน้ากากอนามัย และ ถังมือ ของพนักงานและพ่อครัวหรือแม่ครัวที่ให้บริการ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร จังหวัดกรุงเทพฯ ในย่านทองหล่อ และเอกมัย เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ

- ความเข้าใจในมาตรการของภาครัฐ ได้แก่ การเว้นระยะห่างของที่นั่งรับประทานอาหาร การจำกัดช่วงเวลาในการนั่งรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร การงดขายแอลกอฮอล์ และการซื้ออาหารกลับไปรับประทานที่บ้าน

- ความเข้าใจต่อข้อปฏิบัติในการเข้าใช้บริการ ได้แก่ การตรวจวัดอุณหภูมิ การล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ และลงทะเบียนเข้าร้านอาหาร

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร จังหวัดกรุงเทพฯ ในย่านทองหล่อ และเอกมัย เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ

- มารยาทในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร ได้แก่ การรักษาระยะห่างจากบุคคลอื่น การตรวจสอบสภาพร่างกายตนเองก่อนเข้าใช้บริการในส่วนรวม การสวมใส่หน้ากากอนามัยเมื่อลูกออกจากโต๊ะของตนเอง

- การปฏิบัติตามข้อกำหนดของร้านอาหาร ได้แก่ การลงแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่ทางภาครัฐกำหนด การลงทะเบียนเข้าร้านอาหารที่เข้าใช้บริการ การสวมหน้ากากทุกครั้งที่ถูกออกจากโต๊ะอาหาร การสวมถุงมือพลาสติกในการจับสิ่งของส่วนรวม การต่อคิวเข้าใช้บริการ และ การเว้นระยะห่างทางสังคม

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการตรวจสอบเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบโดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ นำส่งอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม และเหมาะสม ซึ่งให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการทำวิจัยในครั้งนี้

2. การทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการใช้ค่าคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ (Cronbach's Alpha Coefficient) (α - Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบัค (Cronbach, 1990, p. 204) เป็นการทดสอบโดย

ประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิธีการทดสอบกระทำโดยการทดลอง นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากผู้เข้าใช้บริการร้านอาหาร ในเขตปริมณฑล จำนวน 30 ตัวอย่าง หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ทดลองทำแล้ว ไปตรวจสอบคำตอบในแบบสอบวิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยใช้สถิติ และพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ของคำถามในแต่ละด้าน

เกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α) มีค่าอยู่ระหว่าง $0 < \alpha$ ความเชื่อมั่นสำหรับงานวิจัยประเภทต่างๆ โดย Nunnally (1978) เสนอว่า

- ค่า (α) มากกว่า และเท่ากับ 0.7 สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research)
- ค่า (α) มากกว่า และเท่ากับ 0.8 สำหรับงานวิจัยพื้นฐาน (Basic Research)
- ค่า (α) มากกว่า และเท่ากับ 0.9 สำหรับการตัดสินใจ (Important Research)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 7 วัน โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการแจกและทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้ ในที่นี้คือ ซอยสุขุมวิท 55 (ซอยทองหล่อ) และ เอกมัย จำนวน 400 คน โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. จัดเตรียมแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในขอบเขตพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้ ได้แก่ผู้เข้าใช้บริการร้านอาหารย่านทองหล่อ และเอกมัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความเที่ยงตรง และความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามจึงนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปบรรยายซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าความถี่ (Frequencies) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้เข้าใช้บริการร้านอาหาร และประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการพิสูจน์สมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ เพื่อเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรตัวเดียว กับ ตัวแปรหลายตัว ซึ่งในที่นี้คือปัจจัยของสถานประกอบการร้านอาหารในการดำเนินงานนโยบายของภาครัฐไปปฏิบัติมีปัจจัยอะไรบ้างในยุคโควิด 19 ประกอบด้วย ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ และ ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร กับ ตัวแปรตาม คือการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงโควิด 19 ตามนโยบายภาครัฐ เพื่อสร้างสมการทำนายที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีรูปแบบของสมการ ดังนี้

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k$$

Y = ตัวแปรตาม (การปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงโควิด 19 ตามนโยบายภาครัฐ)

X = ตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

X_1 = ปัจจัยในการตัดสินใจ

X_2 = ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ

X_3 = ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร

k = จำนวนตัวแปรอิสระ

a = Constant ความคงที่ของตัวแปร

b = Beta ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ในแบบคะแนนดิบ

β = Beta ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ในแบบคะแนนมาตรฐาน

S.E. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Sig. = ระดับนัยสำคัญของแต่ละตัวแปร

R^2 = ค่าสัมประสิทธิ์ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์สมการ

T = ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของสมการแต่ละค่าที่อยู่ในสมการ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษา การปฏิบัติประสิทธิผล และแนวทางการพัฒนาในการนำนโยบายและมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด โดยการศึกษาในครั้งนี้ประกอบไปด้วย 3 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (X1) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ (X2) และปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร (X3) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้เข้าใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่เขตวัฒนา โดยกำหนดพื้นที่ศึกษา คือ ซอยสุขุมวิท 55 (ซอยทองหล่อ) และเอกมัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

4.3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

4.4 ผลการวิเคราะห์และทดสอบสมมุติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้

n	คือ	จำนวนตัวกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
*	คือ	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
Sig	คือ	ค่าสถิติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิฐานะ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ อาชีพ และความถี่ในการเข้าใช้บริการธุรกิจร้านอาหารในวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้จำนวน และร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ถึง ตารางที่ 4.8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยของข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถามงานวิจัยนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 58.0 อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.1 มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 53.2 และความถี่ในการเข้าร้านอาหารคือ อาทิตย์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	169	42.0
หญิง	233	58.0
รวม	402	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาคือเพศชาย 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
16-20 ปี	11	2.7
21-30 ปี	73	18.2
31-40 ปี	153	38.1
41-50 ปี	111	27.6
51-60 ปี	40	10.9
61 ปีขึ้นไป	10	2.5
รวม	402	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 อายุระหว่าง 16-20 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ และ อายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
ภาคกลาง	279	69.4
ภาคเหนือ	44	10.9
ภาคอีสาน	58	14.4
ภาคใต้	21	5.2
รวม	402	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 ภาคอีสาน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ภาคเหนือ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และภาคใต้ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	4	1.0
มัธยมศึกษา	27	6.7
ปวช./ปวส.	56	13.9
ปริญญาตรี	180	44.8
สูงกว่าปริญญาตรี	134	33.3
อื่น	1	0.2
รวม	402	100

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 134 คิดเป็นร้อยละ 33.3 ปวช./ปวส. จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 มัธยมศึกษา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ประถมศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	202	50.2
สมรส	171	42.5
หม้าย/หย่าร้าง	29	7.2
รวม	402	100

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมามีสถานภาพ สมรส จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 หม้าย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า15,000บาทต่อเดือน	44	10.9
15,001-25,000บาทต่อเดือน	101	25.1
25,001-35,000บาทต่อเดือน	91	22.6
35,001-45,000บาทต่อเดือน	41	10.2
45,001-60,000บาทต่อเดือน	44	10.9
60,001บาทขึ้นไป	81	20.1
รวม	402	100.0

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-25,000 บาทจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 25,001-35,000 บาทจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 60,001 บาทขึ้นไป จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า15,000บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 เท่ากันกับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 45,001-60,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และ 35,001-45,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	22	5.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	31	7.7
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	214	53.2
ค้าขาย	45	11.2
เจ้าของธุรกิจส่วนตัว	53	13.2
อื่นๆ	37	9.2
รวม	402	100.0

จากตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาคือเจ้าของธุรกิจส่วนตัว จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 อาชีพค้าขาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 อื่นๆ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร

ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
อาทิตย์ละครั้ง	155	38.6
2-3 ครั้ง/อาทิตย์	131	32.6
4-5 ครั้ง/อาทิตย์	67	16.7
6-7 ครั้ง/อาทิตย์	19	4.7
มากกว่า 7 ครั้ง/อาทิตย์	30	7.5
รวม	402	100.0

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เข้าใช้บริการร้านอาหารอาทิตย์ละครั้ง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ความถี่ในการเข้าใช้บริการ 2-3 ครั้ง/อาทิตย์ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ความถี่ในการเข้าใช้บริการ 4-5 ครั้ง/อาทิตย์ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ความถี่ในการเข้าใช้บริการ 6-7 ครั้ง/อาทิตย์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และ มากกว่า 7 ครั้ง/อาทิตย์ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ในงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย X1 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ X2 และปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนร่วมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร X3 ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นอันตรภาคชั้น 5 ระดับ โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังแสดงในตารางที่ 4.8 ถึงตารางที่ 4.12 ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในด้านปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหาร n=402

รายการ	ประเมินผล		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหาร	4.18	.781	เห็นด้วยมาก
1.1 การลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม			
1.1.1 ร้านอาหารมีจุดตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายก่อนเข้าใช้บริการของร้านอาหาร	4.25	1.04	เห็นด้วยมาก
1.1.2 ร้านอาหารมีจุดลงทะเบียนหรือแอปพลิเคชันก่อนเข้าและออกจากร้านอาหาร ในการแสดงการเข้าใช้บริการ	4.12	1.09	เห็นด้วยมาก
1.1.3 ร้านอาหารมีการทำสัญลักษณ์ในการคัดกรอง เช่น การติดสติ๊กเกอร์ที่หน้าอก หรือบริเวณที่สามารถเห็นอย่างชัดเจน	3.86	1.22	เห็นด้วยมาก
1.2 ความพร้อมในด้านสิ่งแวดล้อมด้านสุขอนามัยภายในร้านอาหาร			
1.2.1 ร้านอาหารมีการทำสัญลักษณ์เว้นระยะห่างของจุดบริการในร้านอาหาร เช่น การกำหนดจุดระยะห่างระหว่างกัน 1 เมตร และ การตั้งโต๊ะแบบเว้นระยะ	4.17	1.00	เห็นด้วยมาก

รายการ	ประเมิณผล		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1.2.2 ร้านอาหารมีจุดบริการแอลกอฮอล์ล้างมือ หรือน้ำยาฆ่าเชื้อโรคก่อนการเข้าใช้บริการร้านอาหาร	4.47	.839	เห็นด้วยมาก
1.2.3 ร้านอาหารมีการจัดเตรียมภาชนะและอุปกรณ์ในการรับประทานส่วนบุคคลให้กับลูกค้า และไม่ใช้อุปกรณ์ร่วมกัน	4.29	.992	เห็นด้วยมาก
1.3 ความพร้อมในการให้บริการตามมาตรฐานสุขอนามัยของร้านอาหาร			
1.3.1 ร้านอาหารมีการระบายอากาศ หรือช่องทางระบายอากาศที่เพียงพอเพื่อการหมุนเวียนอากาศอย่างเหมาะสม	4.21	.976	เห็นด้วยมาก
1.3.2 ร้านอาหารมีการจัดทำฉากกัน (Counter Shield) ระหว่างผู้รับประทานอาหาร และระหว่างเคาเตอร์กับผู้ใช้บริการ	4.09	1.02	เห็นด้วยมาก
1.3.3 ร้านอาหารมีการทำความสะอาดอุปกรณ์ต่างๆรวมทั้งพื้นที่ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่	4.25	.972	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.18 คะแนน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.86-4.25 คะแนน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยภายในร้านอาหาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17-4.47 คะแนน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการให้บริการตามมาตรฐานสุขอนามัยของร้านอาหาร ร้านอาหาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09-4.25 คะแนน

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ n=402

รายการ	ประเมินผล		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
2. ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ	4.35	.739	เห็นด้วยมาก
2.1 ความเข้าใจในมาตรการของภาครัฐ			
2.1.1 ท่านทราบว่ามีการจำกัดจำนวนคนเข้าใช้บริการ โดยการขีดเกณฑ์พื้นที่สำหรับการให้บริการนั่งรับประทานอาหาร (2 ตรม. ต่อผู้ให้บริการ 1 คน)	3.85	1.11	เห็นด้วยมาก
2.1.2 ท่านทราบว่าพนักงานบริการทุกคนต้องสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย ล้างมือ Face Shield และอุปกรณ์ป้องกันละอองฝอยจากน้ำลายใส่อาหาร ในระหว่างปฏิบัติงาน	4.36	.956	เห็นด้วยมาก
2.1.3 ท่านทราบว่าร้านอาหารมีการจัดการจำหน่ายสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่จำหน่ายอาหารในช่วงเวลาที่มีการออกกฏควบคุม	4.25	1.02	เห็นด้วยมาก
2.2 ความเข้าใจต่อข้อปฏิบัติในการเข้าใช้บริการ			
2.2.1 ท่านทราบว่าท่านจำเป็นต้องมีการลงทะเบียนเข้าใช้บริการจากการสแกน QR Code รวมทั้งทำการสแกนออกหลังจากการให้บริการ	4.18	1.00	เห็นด้วยมาก
2.2.2 ท่านทราบว่ามีการกำหนดให้งดการรับประทานอาหารด้วยตนเองแบบบุฟเฟต์ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกัน	4.24	.956	เห็นด้วยมาก
2.2.3 ท่านทราบว่าท่านสามารถแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ หากพบว่าการให้บริการไม่เป็นไปตามมาตรการป้องกันควบคุมโรค	4.09	1.06	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.35 คะแนน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจในมาตรการของภาครัฐเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85-4.36 คะแนน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจต่อข้อปฏิบัติในการเข้าใช้บริการเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09-4.24 คะแนน

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในด้านปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร

n=402

รายการ	ประเมินผล		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
3. ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร	2.63	.447	เห็นด้วยปานกลาง
3.1 มารยาทในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร			
3.1.1 ท่านทราบถึงกฎข้อกำหนดว่าหากผู้ใช้บริการมีอาการไข้ ไอ หอบ เหนื่อย เป็นหวัด ให้งดการไปใช้บริการ	4.38	1.00	เห็นด้วยมาก
3.1.2 ท่านเห็นด้วยว่าผู้ใช้บริการควรพูดโดยใช้ระดับเสียงปกติ ไม่ควรตะโกน เพื่อลดการแพร่เชื้อ	4.40	.886	เห็นด้วยมาก
3.1.3 ท่านเห็นด้วยว่าเพื่อลดการสัมผัสผู้ใช้บริการไม่ควรทิ้งกระดาษชำระที่มีการใช้แล้วลงในจานอาหารหรือบนโต๊ะ แต่ควรทิ้งในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น	4.49	.815	เห็นด้วยมาก
3.2 การปฏิบัติตามข้อกำหนดของร้านอาหาร			
3.2.1 ท่านทราบว่าร้านอาหารจะต้องมีการทำความสะอาดพื้น, พื้นผิวที่มีการสัมผัสบ่อยๆ ทั้งก่อนและหลังการให้บริการ และต้องกำจัดขยะมูลฝอยทุกวัน	4.39	.920	เห็นด้วยมาก
3.2.2 ท่านทราบว่าท่านจำเป็นที่จะต้องมีการสวมถุงมือทุกครั้งที่มีการหยิบจับภาชนะและอุปกรณ์ส่วนกลาง	4.21	.997	เห็นด้วยมาก
3.2.3 ท่านทราบว่าตามมาตรการลดความแออัดของการบริการร้านอาหาร ผู้ประกอบการต้องมีการกำหนดจำนวนคนต่อพื้นที่การให้บริการ กำหนดระยะเวลาลูกค้าที่ใช้บริการ ไม่จัดกิจกรรมหรือบริการที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่ม	4.28	.934	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.63 คะแนน อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการเข้าใช้บริการร้านอาหารเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.38-4.49 คะแนน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดของร้านอาหารเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.21-4.39 คะแนน

4.3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนํานโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในด้านประสิทธิผลการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร n=402

รายการ	ประเมินผล		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
4.1 ประสิทธิผลการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร	3.82	.776	เห็นด้วยมาก
4.1.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อการให้บริการธุรกิจร้านอาหารในการดำเนินการตามมาตรการคัดกรองผู้เข้าใช้บริการนั่งรับประทานอาหารที่ร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19	3.91	1.01	เห็นด้วยมาก
4.1.2 ท่านมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของธุรกิจร้านอาหารในการดำเนินการตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดในการให้บริการส่งอาหารตามการสั่งซื้อออนไลน์ในช่วงวิกฤติโควิด 19	4.14	.899	เห็นด้วยมาก
4.1.3 ท่านมีความมั่นใจในการเข้าใช้บริการนั่งรับประทานอาหารในร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19	3.53	1.19	เห็นด้วยมาก
4.1.4 ท่านมีความมั่นใจในการสั่งอาหารในช่องทางออนไลน์ของร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19	3.98	1.00	เห็นด้วยมาก
4.1.5 ท่านได้แนะนำเพื่อนหรือคนในครอบครัวในการใช้บริการนั่งรับประทานอาหารในร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19	3.39	1.32	เห็นด้วยมาก
4.1.6 ท่านได้แนะนำเพื่อนหรือคนในครอบครัวในการใช้บริการสั่งอาหารในช่องทางออนไลน์ในช่วงวิกฤติโควิด 19	3.98	1.04	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.39-4.14 คะแนน

4.4 ผลการวิเคราะห์และทดสอบสมมุติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็น

การปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร จากความคิดเห็นโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 402 ตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร พบว่าค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ .424 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน (แสดงดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 4.13 ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประสิทธิผลและปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และ ความคุ้มครองแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

รายการ	ประเมินผล		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
X1 ปัจจัยส่วนบุคคล	2.63	.447	เห็นด้วยปานกลาง
X2 ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย	4.18	.781	เห็นด้วยมาก
X3 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ	4.35	.739	เห็นด้วยมาก
X4 ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร	2.63	.447	เห็นด้วยปานกลาง
Y ประสิทธิผลการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร	3.82	.776	เห็นด้วยมาก

ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 4.18$)

ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.18$) ในข้อคำถาม ร้านอาหารมีจุดบริการแอลกอฮอล์ล้างมือ หรือน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ก่อนการเข้าใช้บริการร้านอาหาร ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาคือ ร้านอาหารมีการจัดเตรียมภาชนะและอุปกรณ์ในการรับประทานส่วนบุคคลให้กับลูกค้า และไม่ใช้อุปกรณ์ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.29$) ตามมาด้วย ร้านอาหารมีจุดตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายก่อนเข้าใช้บริการของร้านอาหาร และร้านอาหารมีการทำความสะอาดอุปกรณ์ต่างๆรวมทั้งพื้นที่ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.35$) ในข้อคำถาม ท่านทราบว่าพนักงานบริการทุกคนต้องสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย ถูมือ Face Shield และอุปกรณ์ป้องกันละอองฝอยจากน้ำลายใส่อาหาร ในระหว่างปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.36$) ตามมาด้วย ท่านทราบว่าร้านอาหารมีการงดการจำหน่ายสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ใน

สถานที่จำหน่ายอาหารในช่วงเวลาที่มีการออกกฎควบคุม ($\bar{X} = 4.25$) และ ท่านทราบว่ามีการกำหนดให้งดการตักอาหารด้วยตนเองแบบบุฟเฟต์ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.24$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.63$) ในข้อคำถาม ท่านเห็นด้วยว่าเพื่อลดการสัมผัสผู้เข้าใช้บริการไม่ควรทิ้งกระดาษชำระที่มีการใช้แล้วลงในจานอาหารหรือบนโต๊ะ แต่ควรทิ้งในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น ($\bar{X} = 4.49$) ตามมาด้วยท่านเห็นด้วยว่าผู้เข้าใช้บริการควรพูดโดยใช้ระดับเสียงปกติ ไม่ควรตะโกน เพื่อลดการแพร่เชื้อ ($\bar{X} = 4.40$) และท่านทราบว่าร้านอาหารจะต้องมีการทำความสะอาดพื้น, พื้นผิวที่มีการสัมผัสบ่อยๆ ทั้งก่อนและหลังการให้บริการ และต้องกำจัดขยะมูลฝอยทุกวัน ($\bar{X} = 4.35$) ตามลำดับ

ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในธุรกิจร้านอาหาร ภาพรวมในด้านประสิทธิผลอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.82$) ในข้อคำถาม ท่านมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของธุรกิจร้านอาหารในการดำเนินการตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดในการให้บริการส่งอาหารตามการสั่งซื้อออนไลน์ในช่วงวิกฤติโควิด 19 ($\bar{X} = 4.14$) ตามมาด้วย ท่านมีความมั่นใจในการสั่งอาหารในช่องทางออนไลน์ของร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19 และ ท่านได้แนะนำเพื่อนหรือคนในครอบครัวในการใช้บริการสั่งอาหารในช่องทางออนไลน์ในช่วงวิกฤติโควิด 19 ($\bar{X} = 3.98$) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร มีตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ 3 ตัว ได้แก่ ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (ร้านอาหาร) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ และ ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (ร้านอาหาร) มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในธุรกิจร้านอาหาร ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (ร้านอาหาร) มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในธุรกิจร้านอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าเท่ากับ .336 ค่า Sig เท่ากับ .01

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจมีผลต่อประสิทธิผลการน่านโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจมีผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการน่านโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าเท่ากับ .424 ค่า Sig เท่ากับ .01

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านจิตสำนึกของประชาชน ลูกค้า และเจ้าของร้านมีผลต่อประสิทธิผลการน่านโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านจิตสำนึกของประชาชน ลูกค้า และเจ้าของร้านมีผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการน่านโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าเท่ากับ ค่า .365 Sig เท่ากับ .01

การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ

การตรวจสอบปัญหาเส้นตรงร่วมพหุ (Multicollinearity) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์กันเองของตัวแปร ซึ่งเรียกว่า Multicollinearity โดยใช้วิธีการ Correlation Analysis ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ทั้ง 4 ปัจจัย ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.14 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ทั้ง 4 ปัจจัย

ประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร	(X1)	(X2)	(X3)	(X4)
ปัจจัยส่วนบุคคล (X1)	1	-.048	.025*	1.00**
ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (X2)		1	.639**	-.048
ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ (X3)			1	.025
ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร (X4)				1

หมายเหตุ * อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระทั้งหมดไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์คู่ใดที่มีค่าความสัมพันธ์เกินกว่า 0.85 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงถือว่าตัวแปรต้นทั้งหมดไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันเองหรือไม่มีปัญหา Multicollinearity จึงสามารถศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรต้นทั้งหมดที่ส่งผลต่อตัวแปรตามด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตามได้

ในการทดสอบสมมติฐานตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวคือ ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (X1) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ (X2) และปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการใช้บริการร้านอาหาร (X3) มีปัจจัยตัวใดตัวหนึ่งสามารถนำมาทำนายประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression) ด้วยวิธีการ Stepwise

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์และค่าสถิติทดสอบประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

ประสิทธิผลการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไป ปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร	Unstandarddized Coefficients		Standarddized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	2.066	.191		10.816	.000
ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (ร้านอาหาร) (X2)	.422	.045	.424	9.355	.000
R = .424 R ² = .180 SE _{est} = ± .704 F = 87.514 Sig. = .000					

R แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R² แทนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

SE_{est} แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

F แทนสถิติที่ใช้เปรียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบเอฟเพื่อทราบนัยสำคัญของ R

จากตาราง 4.15 พบว่า ตัวแปรอิสระ ด้านปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (ร้านอาหาร)(X2) เป็นเพียงปัจจัยเดียวที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ โดยปัจจัยทั้ง 3 ค่า $R = .424$ มีค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์สูง สามารถนำตัวแปรต้นพยากรณ์ตัวแปรตามได้ดี และสามารถอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร (R^2) ได้ร้อยละ 18.0 และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 70.40 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี

สมการในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 2.06 + .42X_2$$

สมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Y = .42X_2$$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร และเพื่อศึกษาระดับของประสิทธิผลการนํานโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร เพื่อนำไปสู่การทำงานที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความเชื่อมั่น และก่อให้เกิดการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด โดยมีการนำเสนอตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.4 ข้อค้นพบงานวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 ภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-25,000 บาท มากที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 มีอาชีพ ลูกจ้างบริษัทเอกชน มากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 และ ความถี่ในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร อาทิตย์ละครั้ง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารในภาพรวมอยู่ในระดับที่มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหารอยู่ในลำดับที่ได้รับคะแนนมากที่สุด รองลงมาเป็น ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย และตามมาด้วย ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละปัจจัยพบว่า

5.1.2.1 ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหารในด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สูงสุดในคำถาม ร้านอาหารมีจุดตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายก่อนเข้าใช้บริการของร้านอาหาร รองลงมาคือ ร้านอาหารมีจุดลงทะเบียนหรือแอปพลิเคชันก่อนเข้าและออกจากร้านอาหาร ในการแสดงการเข้าใช้บริการ และร้านอาหารมีการทำสัญลักษณ์ในการคัดกรอง เช่น การติดสติ๊กเกอร์ที่หน้าอก หรือบริเวณที่สามารถเห็นอย่างชัดเจน

5.1.2.2 ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหารในด้านความพร้อมในด้านสิ่งแวดล้อมและความสะอาดด้านสุขอนามัยภายในร้านอาหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สูงสุดในคำถาม ร้านอาหารมีจุดบริการแอลกอฮอล์ล้างมือ หรือน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ก่อนการเข้าใช้บริการร้านอาหาร รองลงมาคือ ร้านอาหารมีการจัดเตรียมภาชนะและอุปกรณ์ในการรับประทานส่วนบุคคลให้กับลูกค้า และไม่ใช้อุปกรณ์ร่วมกัน และ ร้านอาหารมีการทำสัญลักษณ์เว้นระยะห่างของจุดบริการในร้านอาหาร เช่น การกำหนดจุดระยะห่างระหว่างกัน 1 เมตร และ การตั้งโต๊ะแบบเว้นระยะ

5.1.2.3 ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหารในด้านความพร้อมในการให้บริการ ตามมาตรฐานสุขอนามัยของร้านอาหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สูงสุดในคำถาม ร้านอาหารมีการทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งพื้นที่ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ รองลงมาคือ ร้านอาหารมีการระบายอากาศ หรือช่องทางระบายอากาศที่เพียงพอ เพื่อการหมุนเวียนอากาศอย่างเหมาะสม ตามมาด้วย ร้านอาหารมีการจัดทำฉากกั้น (Counter Shield) ระหว่างผู้รับประทานอาหาร และระหว่างเคาน์เตอร์กับผู้ใช้บริการ

5.1.2.4 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐในด้านความเข้าใจในมาตรการของภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สูงสุดในคำถาม ท่านทราบว่าพนักงานบริการทุกคนต้องสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย ถูกมือ Face Shield และอุปกรณ์ป้องกันละอองฝอยจากน้ำลายใส่อาหาร ในระหว่างปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ท่านทราบว่าร้านอาหารมีการงดการจำหน่ายสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่จำหน่ายอาหารในช่วงเวลาที่มีการออกกักควบคุม ตามมาด้วยท่านทราบว่ามีการจำกัดจำนวนคนเข้าใช้บริการ โดยการจัดเกณฑ์พื้นที่สำหรับการให้บริการนั่งรับประทานอาหาร (2 ธรรมเนียม. ต่อผู้ให้บริการ 1 คน)

5.1.2.5 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐในด้านความเข้าใจต่อข้อปฏิบัติในการเข้าใช้บริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สูงสุดในคำถาม ท่านทราบว่ามีการกำหนดให้งดการรับประทานอาหารด้วยตนเองแบบบุฟเฟต์ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกัน รองลงมาคือ ท่านทราบว่าท่านจำเป็นต้องมีการลงทะเบียนเข้าใช้บริการจากการสแกน QR Code รวมทั้งทำการสแกนออกหลังจากการให้บริการ และ ท่านทราบว่าท่านสามารถแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ หากพบว่าการให้บริการไม่เป็นไปตามมาตรการป้องกันควบคุมโรค

5.1.2.6 ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหารในด้านมารยาทในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สูงสุดในคำถาม ท่านเห็นด้วยว่าเพื่อลดการสัมผัสผู้เข้าใช้บริการ ไม่ควรทิ้งกระดาษชำระที่มีการใช้แล้วลงในจานอาหารหรือบนโต๊ะ แต่ควรทิ้งในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น รองลงมาคือท่านเห็นด้วยว่าผู้เข้าใช้บริการควรพูดโดยใช้ระดับเสียงปกติ ไม่ควรตะโกน เพื่อลดการแพร่เชื้อ และ ท่านทราบถึงกฎข้อกำหนดว่าหากผู้เข้าใช้บริการมีอาการไอ หอบเหนื่อย เป็นหวัด ให้งดการไปใช้บริการ

5.1.2.7 ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหารในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดของร้านอาหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สูงสุดในคำถามท่านทราบว่าร้านอาหารจะต้องมีการทำความสะอาดพื้น, พื้นผิวที่มีการสัมผัสบ่อยๆ ทั้งก่อนและหลังการให้บริการ และต้องกำจัดขยะมูลฝอยทุกวัน รองลงมาคือ ท่านทราบว่าตามมาตรการลดความแออัดของการบริการร้านอาหาร ผู้ประกอบการต้องมีการกำหนดจำนวนคนต่อพื้นที่การให้บริการ กำหนดระยะเวลาลูกค้าที่ใช้บริการ ไม่จัดกิจกรรมหรือบริการที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่ม ตามมาด้วยท่านทราบว่าท่านจำเป็นที่จะต้องมีการสวมถุงมือทุกครั้งที่มีการหยิบจับภาชนะและอุปกรณ์ส่วนกลาง

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดคือ ท่านมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของธุรกิจร้านอาหารในการดำเนินการตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดในการให้บริการส่งอาหารตามการสั่งซื้อออนไลน์ในช่วงวิกฤติโควิด 19 รองลงมาที่ความคิดเห็นที่เท่ากัน คือท่านมีความมั่นใจในการส่งอาหารในช่องทางออนไลน์ของร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19 ตามมาด้วย และท่านได้แนะนำเพื่อนหรือคนในครอบครัวในการใช้บริการส่งอาหารในช่องทางออนไลน์ในช่วงวิกฤติโควิด 19 ต่อด้วย ท่านมีความพึงพอใจต่อการให้บริการธุรกิจร้านอาหารในการดำเนินการตามมาตรการคัดกรองผู้เข้าใช้บริการนั่งรับประทานอาหารที่ร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19 ท่านมีความมั่นใจในการเข้าใช้บริการนั่งรับประทานในร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19 และสุดท้ายคือ ท่านได้แนะนำเพื่อนหรือคนในครอบครัวในการใช้บริการนั่งรับประทานอาหารในร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19

5.1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.1.4.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ทำให้ประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหารแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีเพียงปัจจัยด้านอาชีพ ที่ส่งผลทำให้ประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.4.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2-4

ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของกลุ่มเป้าหมาย (ร้านอาหาร) ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจ และปัจจัยด้านจิตสำนึกของประชาชน ลูกค้า และเจ้าของร้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5

ทดสอบสมมติฐานที่ 5 โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจ X2 สามารถพยากรณ์ ตัวแปรตาม ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

2019ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร โดยมีสมการในรูปแบบคะแนนดิบ คือ สมการในรูปแบบคะแนนดิบ คือ $Y = 2.06 + .42X_2$ และ สมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ $Y = .42X_2$

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษา ประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ที่พบว่า ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการภาครัฐเพียงปัจจัยเดียวที่สามารถนำมาพยากรณ์ประสิทธิภาพการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร สะท้อนให้เห็นว่า การมีความรู้และความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมายมีผลอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติตามนโยบายของภาครัฐได้อย่างเคร่งครัดและรัดกุม ผู้วิจัยอภิปรายผลดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล วรณา วันหมัด (2558) ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต ผลการศึกษาพบว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กันในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากในปัจจุบันผู้บริโภคมีทางเลือกที่หลากหลายในการค้นหา ซื้อ ใช้ ประเมิน และการจัดการกับสิ่งเหลือใช้ สินค้าและบริการซึ่งผู้บริโภคมีความคาดหวังว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการด้านร่างกายและจิตใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ Robin Hambleton (2008) ที่ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ ผลการศึกษาดังกล่าวได้เสนอปัจจัยด้านมุมมองและอุดมคติของผู้ปฏิบัติเป็นปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการน่านโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านการมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการภาครัฐมีผลอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติตามนโยบายของภาครัฐได้อย่างเคร่งครัดและรัดกุม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิร คุณทวีเทพ และณัฐวุฒิ คุ้มตนเชิรชัย (2020) ศึกษาเกี่ยวกับ การเข้าถึงนโยบายและมาตรการรัฐบาลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ไม่ได้เข้าร่วมนโยบายหรือมาตรการของภาครัฐ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นโครงการให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ สาเหตุหลักมาจากการที่ไม่ได้รับข้อมูล หรือหน่วยงานในท้องถิ่นไม่ทราบถึงนโยบายช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ต่างๆ ส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่สามารถเข้าร่วมนโยบาย รวมถึงมาตรการต่างๆที่ภาครัฐมีได้ เนื่องจากการที่ภาครัฐไม่ได้ส่งเสริมในเรื่องเบี้ยเลี้ยงหรือค่าเดินทางอื่นๆในการเดินทางไปเข้าร่วมโครงการต่างๆที่ภาครัฐได้จัดขึ้นในสถานที่ห่างไกลจากสถานประกอบการ ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็กไม่สามารถหยุดดำเนินกิจกรรมการเพื่อไป

เข้าร่วมโครงการภาครัฐได้ เนื่องจากผู้ประกอบการจะเสียรายได้วันดังกล่าวเพื่อไปเข้าร่วม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักรินทร์ เสาร์พูน และประพนธ์ สหพัฒนา (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดนราธิวาส: กรณีศึกษาแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560 ผลวิจัยพบว่าหากประชาชนในพื้นที่ที่มีความเข้าใจแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบและความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประชาชนก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือ สนับสนุน และเข้าร่วมกิจกรรม โครงการต่างๆที่ทางหน่วยงานภาครัฐได้จัดขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจร้านอาหาร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.1.1 ภาครัฐควรมีการลงพื้นที่ในการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา และการนำนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติของผู้ประกอบการร้านอาหารต่อนโยบายของภาครัฐที่ได้กำหนดมา

5.3.1.2. ภาครัฐควรมีการปรับปรุง และปรับเปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนไปตลอดเวลา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

5.3.2.1 ภาครัฐควรให้ประชาชนมีส่วนร่วม และรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในการกำหนดนโยบาย เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาและหาทางออกของสภาพเศรษฐกิจที่ผู้ประกอบการร้านอาหารได้เผชิญอยู่ในปัจจุบัน

5.3.2.2 ภาครัฐควรมีการจัดการทำคู่มือเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจของนโยบายการป้องกัน และการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องต่ออันตรายของโรคติดเชื้อนี้ และควรมอบหมายให้หน่วยงานในพื้นที่ต่างๆ สร้างความรู้และความเข้าใจให้แก่ประชาชนในพื้นที่

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

5.3.3.1 การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายของภาครัฐไปปฏิบัติ

5.3.3.2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้การขายอาหารผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆประสบความสำเร็จ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์มากที่สุด

5.3.3.3 ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับความมั่นใจในการซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ศึกษา ถึงปัญหาและสาเหตุ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจและความต้องการในการสั่งอาหารทางแอปพลิเคชันต่าง ๆ

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). คู่มือการปฏิบัติตามมาตรการผ่อนปรนกิจการและกิจกรรม. เข้าถึงได้จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/gui_covid19_phase.php
- กรุงเทพธุรกิจ. (2563). รวมกฎเหล็กในการให้บริการ และวิธีใช้บริการ “ร้านอาหาร ร้านตัดผม และตลาดนัด” หลังคลาย “ล็อกดาวน์” ตั้งแต่ 3 พ.ค.63 เป็นต้นไป เพื่อควบคุมสถานการณ์การแพร่เชื้อไวรัสโคโรนาหรือ “โควิด-19”. เข้าถึงได้จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/878861>
- กล้า ทองขาว. (2551). เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา นโยบายสาธารณะและการวางแผนหน่วยที่ 6 เรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชนเทพ ทองชมภู. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเกี่ยวกับความโปร่งใสและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมกรมพัฒนาที่ดินไปปฏิบัติ. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2564). ประกาศแล้ว! ข้อกำหนด-มาตรการใหม่ คุมโควิดทั่วประเทศ มีผล 1 พ.ค. นี้. เข้าถึงได้จาก <https://www.prachachat.net/general/news-658823>
- ประชาชาติธุรกิจ. (2564). ราชกิจจานุเบกษา ประกาศ คำสั่งล็อกดาวน์กรุงเทพฯ-ปริมณฑล 4 จังหวัดภาคใต้ มีผล 28 มิ.ย. เข้าถึงได้จาก <https://www.prachachat.net/general/news-699338>
- แม็คโคร โฮเรก้า อคาเดมี. (2563). สรุปมาตรการ “เปิดร้านอาหาร” ทั้งในห้าง และ Stand Alone. เข้าถึงได้จาก <https://makrohorecaacademy.com/measure-open-restaurant/>
- รัฐกร กลิ่นอุบล. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง. (ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วชิร คุณทวีเทพ และ ญัฐฉิ คุวัฒนาเชียรชัย. (2020). การเข้าถึงนโยบายและมาตรการรัฐบาลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย. วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 20(1), 124-136.
- วรรณ วันหมด. (2558). ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร, 10(2), 132-141.

- ศักรินทร์ เสาร์พูน และ ประพนธ์ สหพัฒนา. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดนราธิวาส: กรณีศึกษา แผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์*, 17(2), 1-21.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป.มท. (2564). *ประกาศ/คำสั่ง เกี่ยวกับสถานการณ์ COVID-19 ของจังหวัด (ฉบับล่าสุด)*. เข้าถึงได้จาก <http://covidnotice.moi.go.th/page/index.php>
- อนันต์ภา ศรีวรกุล. (2557). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อการอ้างอิงปากต่อปากของผู้บริโภคร้านเบเกอรี่ “A” ในกรุงเทพมหานคร. เข้าถึงได้จาก http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/2949/1/ananpha_sriw.pdf
- Cochran, W.G. (1953). *Sampling techniques*. New York: John Wiley & Sons. Inc.
- Hambleton, Robin. (1981). Implementing inner city policy. *Journal of Public Policy*, 3(4), 397-418. <https://doi.org/10.1017/S0143814X00007534>
- Hfocus. (2563). *ย้าผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามมาตรการการคัดกรอง ลงทะเบียนไทยชนะเช่นเดิม รอรับเสิร์ฟนั่งท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก <https://www.hfocus.org/content/2020/08/19890>
- PPTV Online. (2563). *ศบค.แบ่ง4 กลุ่ม จัดมาตรการผ่อนปรนประเมินทุก 14 วัน ผ่อนปรน 4 ระยะ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pptvhd36.com/news/ประเด็นร้อน/124401>
- Thai PBS NEWS. (2563). *เช็ก! ที่ไหนเปิด-ปิดต่อ ศบค.เคาะผ่อนปรนระยะ 2 ดีเคย์ 17 พ.ค.นี้*. เข้าถึงได้จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/292486>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง “ประสิทธิผลการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร”

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการศึกษาเกี่ยวกับ “ประสิทธิผลการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร” เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาในการทำสารนิพนธ์ ระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะถูกนำไปใช้ประโยชน์ทางการวิจัยเพื่อศึกษาผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง และขอขอบคุณที่ท่านกรุณาสละเวลาของท่านในการตอบแบบสอบถาม ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

โปรดกาเครื่องหมาย “X” ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงกับข้อมูลส่วนบุคคลของท่านมากที่สุด

1) เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 2) หญิง

2) อายุ

☐ 1) 16-20 ปี

☐ 2) 21-30 ปี

☐ 3) 31-40 ปี

☐ 4) 41-50 ปี

☐ 5) 51-60 ปี

☐ 6) 61 ปีขึ้นไป

3) ภูมิลำเนา

☐ 1) ภาคกลาง

☐ 2) ภาคเหนือ

☐ 3) ภาคอีสาน

☐ 4) ภาคใต้

4) ระดับการศึกษา

☐ 1) ประถมศึกษา

☐ 2) มัธยมศึกษา

☐ 3) ปวช/ปวส

☐ 4) ปริญญาตรี

☐ 5) สูงกว่าปริญญาตรี

☐ 6) อื่นๆ

5) สถานภาพ

☐ 1) โสด

☐ 2) สมรส

☐ 3) หม้าย/หย่าร้าง

6) รายได้

☐ 1) ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน

☐ 2) 15,001- 25,000 บาทต่อเดือน

☐ 3) 25,001- 35,000 บาทต่อเดือน

☐ 4) 35,001- 45,000 บาทต่อเดือน

☐ 5) 45,001- 60,000 บาทต่อเดือน

☐ 6) 60,001 ขึ้นไปต่อเดือน

7) อาชีพ

☐ 1) ข้าราชการ

☐ 2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ 3) ลูกจ้างบริษัทเอกชน

☐ 4) ค้าขาย

☐ 5) เจ้าของธุรกิจส่วนตัว

☐ 6) อื่นๆ

8) ความถี่ในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร

☐ 1) อาทิตย์ละครั้ง

☐ 2) 2-3 ครั้ง/อาทิตย์

☐ 3) 4-5 ครั้ง/อาทิตย์

☐ 4) 6-7 ครั้ง/อาทิตย์

☐ 5) มากกว่า 7 ครั้ง/อาทิตย์

ส่วนที่ 2 ปัจจัยในการนำมาตรการภาครัฐไปปฏิบัติของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด

โดย ระดับความคิดเห็นของประชาชนซึ่งมีการจำแนกออกเป็น 5 ระดับ โดย

- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คำถาม	คะแนนความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
1. ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าใช้บริการร้านอาหาร						
1.1 ความพร้อมในการคัดกรองตรวจสอบด้านสุขอนามัยของร้านอาหาร						
1.1.1 ร้านอาหารมีจุดตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายก่อนเข้าใช้บริการของร้านอาหาร						
1.1.2 ร้านอาหารมีจุดลงทะเบียนหรือแอปพลิเคชันก่อนเข้าและออกจากร้านอาหาร ในการแสดงการเข้าใช้บริการ						
1.1.3 ร้านอาหารมีการทำสัญลักษณ์ในการคัดกรอง เช่น การติดสติ๊กเกอร์ที่หน้าอก หรือบริเวณที่สามารถเห็นอย่างชัดเจน						
1.2 ความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยภายในร้านอาหาร						
1.2.1 ร้านอาหารมีการทำสัญลักษณ์เว้นระยะห่างของจุดบริการในร้านอาหาร เช่น การกำหนดจุดระยะห่างระหว่างกัน 1 เมตร และ การตั้งโต๊ะแบบเว้นระยะ						
1.2.2 ร้านอาหารมีจุดบริการแอลกอฮอล์ล้างมือ หรือน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ก่อนการเข้าใช้บริการร้านอาหาร						
1.2.3 ร้านอาหารมีการจัดเตรียมภาชนะและอุปกรณ์ในการรับประทานส่วนบุคคลให้กับลูกค้า และไม่ใช่อุปกรณ์ร่วมกัน						
1.3 ความพร้อมในการให้บริการตามมาตรฐานสุขอนามัยของร้านอาหาร						
1.3.1 ร้านอาหารมีการระบายอากาศ หรือช่องทางระบายอากาศที่เพียงพอ เพื่อการหมุนเวียนอากาศอย่างเหมาะสม						
1.3.2 ร้านอาหารมีการจัดทำฉากกั้น (Counter Shield) ระหว่างผู้รับประทานอาหาร และระหว่างเคาเตอร์กับผู้ใช้บริการ						

คำถาม	คะแนนความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
1.3.3 ร้านอาหารมีการทำความสะอาดอุปกรณ์ต่างๆรวมทั้งพื้นที่ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่						
2. ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรการภาครัฐ						
2.1 ความเข้าใจในมาตรการของภาครัฐ						
2.1.1 ท่านทราบว่ามีการจำกัดจำนวนคนเข้าใช้บริการ โดยการคิดเกณฑ์พื้นที่สำหรับการให้บริการนั่งรับประทานอาหาร (2 ตรม. ต่อผู้ให้บริการ 1 คน)						
2.1.2 ท่านทราบว่าพนักงานบริการทุกคนต้องสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย ถูมือ Face Shield และอุปกรณ์ป้องกันละอองฝอยจากน้ำลายใส่อาหาร ในระหว่างปฏิบัติงาน						
2.1.3 ท่านทราบว่าร้านอาหารมีการจัดการจำหน่ายสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่จำหน่ายอาหารในช่วงเวลาที่มีการออกกักควบคุม						
2.2 ความเข้าใจต่อข้อปฏิบัติในการเข้าใช้บริการ						
2.2.1 ท่านทราบว่าท่านจำเป็นต้องมีการลงทะเบียนเข้าใช้บริการจากการสแกน QR Code รวมทั้งทำการสแกนออกหลังจากการให้บริการ						
2.2.2 ท่านทราบว่ามีการกำหนดให้งดการรับประทานอาหารด้วยตนเองแบบบุฟเฟต์ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกัน						
2.2.3 ท่านทราบว่าท่านสามารถแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ หากพบว่ากรให้บริการไม่เป็นไปตามมาตรการป้องกันควบคุมโรค						

คำถาม	คะแนนความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
3. ปัจจัยด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร						
3.1 มารยาทในการเข้าใช้บริการร้านอาหาร						
3.1.1 ท่านทราบถึงกฎข้อกำหนดว่าหากผู้ใช้บริการมีอาการไข้ ไอ หอบ เหนื่อย เป็นหวัด ให้งดการไปใช้บริการ						
3.1.2 ท่านเห็นด้วยว่าผู้ใช้บริการควรพูดโดยใช้ระดับเสียงปกติ ไม่ควรตะโกน เพื่อลดการแพร่เชื้อ						
3.1.3 ท่านเห็นด้วยว่าเพื่อลดการสัมผัสผู้ใช้บริการไม่ควรทิ้งกระดาษชำระที่มีการใช้แล้วลงในจานอาหารหรือบนโต๊ะ แต่ควรทิ้งในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น						
3.2 การปฏิบัติตามข้อกำหนดของร้านอาหาร						
3.2.1 ท่านทราบว่าร้านอาหารจะต้องมีการทำความสะอาดพื้น, พื้นผิวที่มีการสัมผัสบ่อยๆ ทั้งก่อนและหลังการให้บริการ และต้องกำจัดขยะมูลฝอยทุกวัน						
3.2.2 ท่านทราบว่าท่านจำเป็นต้องมีการสวมถุงมือทุกครั้งที่มีการหยิบจับภาชนะและอุปกรณ์ส่วนกลาง						
3.2.3 ท่านทราบว่าตามมาตรการลดความแออัดของการบริการร้านอาหาร ผู้ประกอบการต้องมีการกำหนดจำนวนคนต่อพื้นที่การให้บริการ กำหนดระยะเวลาลูกค้าที่ใช้บริการ ไม่จัดกิจกรรมหรือบริการที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่ม						

ส่วนที่ 3 ระดับความพึงพอใจในการปรับตัวของการบริการธุรกิจร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19
ตามนโยบายภาครัฐ

โดย ระดับความพึงพอใจประชาชนซึ่งมีการจำแนกออกเป็น 5 ระดับ โดย

- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

คำถาม	คะแนนความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
4.1 ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจร้านอาหาร						
4.1.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อการให้บริการธุรกิจร้านอาหารในการดำเนินการตามมาตรการคัดกรองผู้เข้าใช้บริการนั่งรับประทานอาหารที่ร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19						
4.1.2 ท่านมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของธุรกิจร้านอาหารในการดำเนินการตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดในการให้บริการส่งอาหารตามการสั่งซื้อออนไลน์ในช่วงวิกฤติโควิด 19						
4.1.3 ท่านมีความมั่นใจในการเข้าใช้บริการนั่งรับประทานอาหารในร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19						
4.1.4 ท่านมีความมั่นใจในการสั่งอาหารในช่องทางออนไลน์ของร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19						
4.1.5 ท่านได้แนะนำเพื่อนหรือคนในครอบครัวในการใช้บริการนั่งรับประทานอาหารในร้านอาหารในช่วงวิกฤติโควิด 19						
4.1.6 ท่านได้แนะนำเพื่อนหรือคนในครอบครัวในการใช้บริการสั่งอาหารในช่องทางออนไลน์ในช่วงวิกฤติโควิด 19						

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติตามนโยบายโควิด
ของธุรกิจร้านอาหาร

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล : ณัฐพร ยงวงศ์ไพบูลย์
วัน เดือน ปีเกิด : 31 กรกฎาคม 2532
ที่อยู่ปัจจุบัน : 11/158 ถนนกาญจนาภิเษก แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพฯ 10160

วุฒิการศึกษา

ระดับปริญญาตรี : บธ.บ. (การเป็นเจ้าของธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2554
ระดับปริญญาโท : M.B.A. (Marketing)
Middlesex University London, UK., 2013
ร.ม. บัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม ปีการศึกษา 2563
ระดับปริญญาเอก : ปร.ด. (การจัดการ)
มหาวิทยาลัยสยาม ปีการศึกษา 2563

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง : ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
สถานที่ทำงาน : บริษัท เอ็มพาวเวอร์สตีล จำกัด

การนำเสนองานวิจัย

Natthaporn Yongvongphaiboon and Jidapa Thirasirikul. Management Environment of Steel Industry in Thailand. In 4th National and International Conference on Humanities and Social Sciences "NICHSS 2/2016". On 7 October 2016 at Rangsit University, Phatumthani, Thailand.

Natthaporn Yongvongphaiboon. Model of Thai Steel Industry Management Towards Becoming A Sustainable Green Industry. *Journal of MCU Peace Studies*. Vol.9 No.3 (May-June 2021). (TCI 1)

ณัฐพร ขววงศ์ไพบูลย์. แนวทางการพัฒนาระบบ การจัดการอุตสาหกรรมเหล็กไทยสู่การเป็น
อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน. วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์.
ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564). (TCI 2)

ณัฐพร ขววงศ์ไพบูลย์ และ จิตภา ธีรศิริกุล. ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกัน และการ
ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีธุรกิจ
ร้านอาหาร. การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 2 การเมืองกับการบริหารเพื่อการพัฒนาที่
ยั่งยืนในประชาคมโลก ครั้งที่ 2/2564. วันที่ 2 กรกฎาคม 2564 มหาวิทยาลัยสยาม,
กรุงเทพฯ.

